Ročník 1991

# Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

**Částka 79** **Rozeslána dne 25. října 1991** **Cena Kčs 8,–** **(dotisk)**

OBSAH:

412. Zákon o kárné odpovědnosti soudců

413. Vyhláška ministerstva zemědělství České republiky o registraci některých druhů krmiv, jejich dodavatelů a o odborné státní kontrole

414. Vyhláška Státní banky československé o mezibankovním platebním styku a zúčtování

415. Vyhláška Českého báňského úřadu o konstrukci, vypracování dokumentace a stanovení ochranných pilířů, celíků a pásem pro ochranu důlních a povrchových objektů

416. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách (č. 128)

**Opatření federálních orgánů a orgánů republik**

Oznámení federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým stanovilo VII. změny a doplňky Sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1991

## 412

## ZÁKON

ze dne 27. září 1991

**o kárné odpovědnosti soudců**

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

### ČÁST PRVNÍ

### KÁRNÁ ODPOVĚDNOST SOUDCŮ

§ 1

Soudce je kárně odpovědný za kárné provinění a za jednání, které má znaky přestupku podle zvláštních předpisů (dále jen „přestupek“).[1])

§ 2

**Kárné provinění**

(1) Kárným proviněním je zaviněné porušení služebních povinností soudce nebo chování, jímž soudce narušuje důstojnost své funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

(2) Jednání uvedené v odstavci 1 je závažným kárným proviněním, jestliže vzhledem k povaze porušené povinnosti, způsobu jednání, míře zavinění, opakování nebo jiné přitěžující okolnosti je jeho škodlivost zvýšena.

[1]) Např. § 2 odst. 1 a § 10 odst. 1 písm. b) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a § 2 odst. 1 a § 10 odst. 1 písm. b) zákona SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

§ 3

**Kárná opatření**

(1) Za kárné provinění lze uložit některé z těchto kárných opatření:

a) napomenutí,

b) snížení základního platu; u soudců vojenských soudů a soudců vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky snížení funkčního platu až o 15 % na dobu nejvíce 3 měsíců a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlazením kárného postihu (§ 21), na dobu nejvíce 6 měsíců.

(2) Za přestupek lze uložit za podmínek stanovených zvláštními předpisy[2]) tato kárná opatření:

a) napomenutí,

b) pokutu ve výši stanovené zvláštními předpisy,[2])

c) zákaz činnosti, s výjimkou výkonu soudcovské funkce, na dobu stanovenou zvláštními předpisy,[2])

d) propadnutí věci.

Tato kárná opatření lze uložit jednotlivě nebo vedle sebe; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

(3) Za závažné kárné provinění nebo za přestupek, který má současně povahu závažného kárného provinění, lze uložit jako kárné opatření:

a) odvolání z funkce předsedy senátu, nebo

b) přeložení soudce na jiný soud téhož nebo nižšího stupně na návrh příslušného ministra spravedlnosti nebo, jde-li o soudce vojenského soudu nebo o soudce vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, na návrh ministra obrany České a Slovenské Federativní Republiky, nebo

c) odvolání z funkce soudce na návrh orgánu k tomu oprávněného.[3])

Jde-li o přestupek, lze tato kárná opatření uložit vedle kárných opatření uvedených v odstavci 2 písm. b) až d).

(4) Kárná opatření podle odstavce 3 lze uložit též soudci, který byl odsouzen za trestný čin, jestliže takové odsouzení není důvodem zániku funkce ze zákona.[4])

(5) Drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování nebo přestupek může orgán, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení; vyřídit tím, že je soudci vytkne, je-li to postačující.[5])

§ 4

**Zánik kárné odpovědnosti soudce**

Odpovědnost soudce za kárné provinění nebo za přestupek zaniká, uplynul-li od jejich spáchání nebo v případě uvedeném v § 3 odst. 4 od právní moci odsuzujícího rozsudku jeden rok.

## ČÁST DRUHÁ

## KÁRNÉ SOUDY

§ 5

(1) Kárnou odpovědnost zjišťují a kárná opatření ukládají kárné soudy. Kárné soudy také zjišťují, zda jsou dány důvody zproštění funkce soudce podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, či nikoli.

(2) Kárnými soudy jsou:

a) krajské soudy pro soudce okresních soudů a vyšší vojenské soudy pro soudce vojenských obvodových soudů v jejich obvodu,

b) Nejvyšší soud České republiky a Nejvyšší soud Slovenské republiky (dále jen „nejvyšší soudy republik") pro soudce krajských soudů a nejvyššího soudu příslušné republiky,

c) Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky pro soudce vyšších vojenských soudů a Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Kárné soudy rozhodují v kárných senátech složených z předsedy senátu a čtyř soudců. Rozhoduje-li Nejvyšší soud České a Slovenské Federativní Republiky jako kárný soud ve věcech soudců vyšších vojenských soudů nebo soudců vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, soudci kárného senátu jsou určeni ze soudců vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) Předsedu kárného senátu, jeho zástupce, členy kárného senátu a potřebný počet náhradníků jmenuje na tři roky předseda příslušného kárného soudu ze soudců tohoto soudu. Jestliže kárný senát provedl úkony v kárném řízení zahájeném před uplynutím svého funkčního období, kárné řízení dokončí, i když jeho funkční období již uplynulo.

---

[2]) Např. zákon ČNR č. 200/1990 Sb. a zákon SNR č. 372/1990 Sb., ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

[3]) § 44 odst. 2 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích.

[4]) § 47 zákona č. 335/1991 Sb.

[5]) § 11 odst. 3 zákona ČNR č. 200/1990 Sb.
§ 11 odst. 3 zákona SNR č. 372/1990 Sb., ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

## ČÁST TŘETÍ

## KÁRNÉ ŘÍZENÍ

### § 6
### Zahájení kárného řízení

(1) Kárné řízení se zahajuje na návrh. Bez návrhu lze kárné řízení zahájit jen v případě, byla-li věc kárnému senátu postoupena orgánem činným v trestním řízení.[6])

(2) Návrh na zahájení kárného řízení je oprávněn podat:

a) předseda Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky proti kterémukoli soudci tohoto soudu,

b) ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky proti kterémukoli soudci vojenského soudu nebo proti kterémukoli soudci vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky,

c) ministr spravedlnosti proti kterémukoli soudci soudů příslušné republiky,

d) předseda nejvyššího soudu republiky proti kterémukoli soudci tohoto soudu,

e) předseda krajského soudu (vyššího vojenského soudu) proti kterémukoli soudci tohoto soudu a proti kterémukoli soudci okresního soudu (vojenského obvodového soudu) v jeho obvodu,

f) předseda okresního soudu nebo vojenského obvodového soudu proti kterémukoli soudci tohoto soudu.

(3) Má-li orgán oprávněný podat návrh na zahájení kárného řízení za to, že je na místě podat návrh na uložení kárného opatření přeložení nebo odvolání soudce [§ 3 odst. 3 písm. b) a c)], a není-li sám oprávněn podat takový návrh, předloží věc orgánu, který je k tomu oprávněn.

(4) Pro přestupky ublížení na zdraví z nedbalosti, úmyslného narušení občanského soužití hrubým jednáním a proti majetku spáchané mezi osobami blízkými, jakož i pro přestupek ublížení na cti orgán uvedený v odstavci 2 podá návrh na zahájení kárného řízení jen z podnětu poškozeného, jeho zákonného zástupce nebo opatrovníka. Podnět lze vzít zpět až do doby, než se kárný senát, a bylo-li podáno odvolání, odvolací senát, odebere k poradě.

(5) Návrh na zahájení kárného řízení musí být podán u příslušného kárného soudu do dvou měsíců ode dne, kdy se orgán oprávněný podat návrh dověděl o kárném provinění, nejpozději však do jednoho roku ode dne spáchání kárného provinění. Jde-li o přestupek, lze podat návrh nejpozději do jednoho roku ode dne jeho spáchání. Návrh na uložení kárného opatření podle § 3 odst. 4 musí být podán do dvou měsíců od právní moci odsuzujícího rozsudku.

(6) Návrh musí obsahovat jméno a příjmení soudce, proti němuž návrh směřuje, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá; jde-li o přestupek, návrh musí dále obsahovat označení příslušného ustanovení zákona, jehož znaky skutek naplňuje. K návrhu se připojí důkazy, které má navrhovatel k dispozici.

### § 7
### Vyloučení soudce kárného senátu

(1) Soudce kárného senátu je vyloučen z projednávání a rozhodování věci, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k soudci, proti němuž se kárné řízení vede, k jeho obhájci anebo k osobám, kterých se úkon přímo dotýká, lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(2) Soudce, který rozhodoval věc v kárném senátu soudu nižšího stupně, je vyloučen z projednávání a rozhodování věci v kárném senátu soudu vyššího stupně, a naopak.

(3) Jakmile se soudce kárného senátu dozví o skutečnostech, pro které je vyloučen, oznámí to neprodleně předsedovi kárného soudu. Důvod podjatosti podle odstavců 1 a 2 může uplatnit též soudce, proti němuž byl podán návrh na zahájení kárného řízení, jakož i orgán, který návrh podal; námitku musí uplatnit neprodleně, jakmile se dověděli o důvodu podjatosti. Jestliže se dozví předseda kárného soudu, že je dán důvod k vyloučení soudce, určí do kárného senátu soudce v pořadí prvního z počtu náhradníků, a je-li vyčerpán i počet náhradníků, dalšího soudce kárného soudu.

### § 8
### Odnětí a přikázání věci

(1) Není-li krajský soud jako kárný soud pro vyloučení soudců usnášení schopný, předseda krajského soudu předloží věc kárnému senátu nejvyššího soudu příslušné republiky, který přikáže věc k projednání a rozhodnutí jinému krajskému soudu téže republiky jako kárnému soudu.

(2) Podle odstavce 1 se postupuje obdobně, je-li kárným soudem vyšší vojenský soud nebo nejvyšší soud republiky; o přikázání věci jinému vyššímu vojenskému soudu, popřípadě nejvyššímu soudu druhé republiky jako kárnému soudu rozhoduje kárný senát Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky.

### § 9
### Vyrozumění o zahájení kárného řízení

O zahájení kárného řízení vyrozumí předseda kárného senátu soudce, proti němuž se kárné řízení vede, doručením návrhu na zahájení kárného řízení do vlastních rukou a poučí jej o právu zvolit si obhájce z řad

[6]) § 171 odst. 1, § 188 odst. 1 písm. c), § 222 odst. 2 a § 257 písm. a) trestního řádu.

advokátů nebo soudců, vyjádřit se ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. Pokud nepodali návrh na zahájení kárného řízení, o zahájení kárného řízení se vyrozumí též příslušný ministr spravedlnosti a předseda soudu, u něhož je soudce, proti němuž návrh směřuje, činný.

§ 10
**Předběžné šetření**

Vyžaduje-li obsah návrhu na zahájení kárného řízení předběžné objasnění tvrzených skutečností, předseda kárného senátu nebo jím pověřený člen kárného senátu provede potřebná šetření. Může zejména zjistit stanovisko soudce, proti němuž se kárné řízení vede, zjistit potřebné další skutečnosti a důkazy, nejsou-li v návrhu uvedeny, a jde-li o listiny nebo jiné věci, opatřit je k provedení důkazu.

§ 11
**Rozhodnutí bez ústního jednání**

Kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví,

a) byl-li návrh na zahájení kárného řízení podán opožděně nebo vzat zpět,
b) byl-li návrh na zahájení kárného řízení podán bez podnětu poškozeného, jestliže je takový podnět potřebný, nebo byl-li podnět vzat zpět (§ 6 odst. 4),
c) byl-li soudce zproštěn funkce nebo zanikla-li jeho funkce vzdáním se nebo ze zákona;[7]) je-li soudce kárně stíhán pro přestupek, kárný senát postoupí věc v takovém případě orgánu příslušnému k projednání přestupku,[8])
d) je-li soudce kárně stíhán pro přestupek a brání-li jeho projednání amnestie,[9])
e) zanikla-li odpovědnost za kárné provinění nebo za přestupek (§ 4),
f) bylo-li o skutku, pro který se vede kárné řízení, pravomocně rozhodnuto v trestním řízení a nebyl podán návrh na uložení kárných opatření podle § 3 odst. 3, 4, popřípadě nedošlo k postoupení věci orgánem činným v trestním řízení.

§ 12
**Přerušení kárného řízení**

(1) Má-li kárný senát za to, že skutečnosti, které se soudci kladou za vinu, mají znaky trestného činu, kárné řízení přeruší a věc předloží příslušnému orgánu činnému v trestním řízení, a jde-li o čin spáchaný při výkonu soudcovské funkce nebo v souvislosti s výkonem této funkce, orgánu, který je oprávněn dát souhlas k trestnímu stíhání.[10])

(2) Kárný senát přeruší kárné řízení také tehdy, dozví-li se, že pro skutek, pro který bylo kárné řízení zahájeno, se proti soudci vede trestní stíhání.

(3) Přerušení kárného řízení trvá do právní moci rozhodnutí v trestním stíhání. Kárný senát pokračuje v kárném řízení, byla-li mu věc postoupena orgánem činným v trestním řízení, byl-li soudce pravomocně odsouzen pro trestný čin a byl podán návrh na uložení kárného opatření podle § 3 odst. 3, 4 nebo byl-li soudce zproštěn proto, že skutek není trestným činem; jinak kárné řízení zastaví.

§ 13
**Nařízení ústního jednání**

(1) Po provedení předběžného šetření (§ 10), nebo není-li takového šetření třeba, určí předseda kárného senátu termín ústního jednání, vyrozumí o něm orgán, který podal návrh na zahájení kárného řízení, soudce, proti němuž návrh směřuje, a má-li soudce obhájce, také jeho obhájce. Jde-li o kárné řízení pro přestupek, vyrozumí se o termínu ústního jednání také poškozený, popřípadě jeho zástupce nebo opatrovník. Pokud se tak již nestalo, doručí se soudci, proti němuž se kárné řízení vede, a poškozenému nebo jeho zástupci nebo opatrovníkovi návrh na zahájení kárného řízení spolu s poučením o jejich právech (§ 9 a § 14 odst. 3); má-li soudce obhájce, doručí se návrh na zahájení kárného řízení také obhájci.

(2) Je-li třeba vyslechnout svědky, předvolá je předseda kárného senátu k ústnímu jednání.

(3) Termín ústního jednání se stanoví tak, aby soudce a jeho obhájce měli od vyrozumění alespoň pět pracovních dnů na přípravu obhajoby. Stejnou lhůtu na přípravu je třeba poskytnout orgánu, který podal návrh na zahájení kárného řízení, a poškozenému, popřípadě jeho zástupci nebo opatrovníkovi.

(4) O termínu ústního jednání se vyrozumí též předseda soudu, u něhož je soudce, proti němuž se vede kárné řízení, činný, a dále ministr spravedlnosti příslušné republiky, a jde-li o soudce vojenského soudu nebo o soudce vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky, pokud nebyli vyrozuměni již jako navrhovatelé.

§ 14
**Ústní jednání**

(1) Ústní jednání se koná zásadně v přítomnosti soudce, proti němuž návrh směřuje. V jeho nepřítomnosti lze věc projednat pouze tehdy, odmítne-li se před kárný senát dostavit nebo jestliže se bez důvodné

---

[7]) § 45 až 47 zákona č. 335/1991 Sb.

[8]) § 10 odst. 2, § 52 a násl. zákona ČNR č. 200/1990 Sb.
§ 10 odst. 2, § 52 a násl. zákona SNR č. 372/1990 Sb., ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

[9]) § 20 zákona ČNR č. 200/1990 Sb.
§ 20 zákona SNR č. 372/1990 Sb., ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

[10]) § 55 odst. 1 zákona č. 335/1991 Sb.

omluvy nedostaví. Jestliže si soudce zvolí obhájce, má obhájce právo zúčastnit se ústního jednání.

(2) Na počátku ústního jednání přednese navrhovatel návrh na zahájení kárného řízení a odůvodní jej. Není-li navrhovatel přítomen, přednese návrh na zahájení kárného řízení předseda kárného senátu nebo jím určeny člen kárného senátu; obdobně se postupuje, byla-li věc kárnému senátu postoupena orgánem činným v trestním řízení.

(3) Vede-li se kárné řízení pro přestupek, může poškozený, jemuž byla způsobena majetková škoda, uplatnit před zahájením dokazování nárok na její náhradu. Předseda kárného senátu poučí poškozeného o jeho právu, pokud se tak již nestalo ve vyrozumění o ústním jednání (§ 13 odst. 1).

(4) Bylo-li provedeno předběžné šetření (§ 10), předseda kárného senátu nebo jím určený člen kárného senátu seznámí kárný senát a účastníky řízení s jeho výsledky.

(5) Předseda kárného senátu vyslechne soudce, proti němuž se kárné řízení vede, a provede další potřebné důkazy. Soudce má právo odepřít výpověď. Osoby, které byly povolány jako svědci, popřípadě znalci, jsou povinny se k ústnímu jednání dostavit a před kárným senátem vypovídat.

(6) Soudce, proti němuž se kárné řízení vede, jeho obhájce a ten, kdo návrh podal, mají právo vyjádřit se k prováděným důkazům, klást svědkům a znalcům otázky a podávat návrhy na doplnění dokazování. Stejná práva přísluší i poškozenému, popřípadě jeho zástupci nebo opatrovníkovi.

(7) Po skončení dokazování se může k věci vyjádřit ten, kdo návrh podal, poškozený, popřípadě jeho zástupce nebo opatrovník, obhájce a soudce, proti němuž se kárné řízení vede. Soudci, proti němuž se kárné řízení vede, vždy patří poslední slovo.

(8) Ústní jednání před kárným senátem je veřejné.

### § 15
### Protokol o ústním jednání a o poradě

O ústním jednání před kárným senátem a o poradě kárného senátu se pořizuje protokol. Protokol o ústním jednání podepisuje předseda kárného senátu a zapisovatel, protokol o poradě předseda kárného senátu, členové kárného senátu a zapisovatel.

### § 16
### Rozhodnutí kárného senátu

(1) Dojde-li kárný senát k závěru, že soudce se dopustil kárného provinění nebo přestupku, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 3.

(2) Byl-li soudce uznán vinným přestupkem, kárný senát uloží soudci povinnost nahradit škodu, jestliže poškozený nárok na náhradu škody včas uplatnil a škoda a její výše byly spolehlivě zjištěny. Jinak odkáže poškozeného s jeho nárokem na občanskoprávní řízení nebo na řízení před jiným příslušným orgánem.

(3) Jestliže byl podán návrh na uložení kárného opatření podle § 3 odst. 3 na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku (§ 3 odst. 4), kárný senát buď uloží navrhované kárné opatření s odkazem na tento rozsudek, nebo návrh na uložení kárného opatření zamítne.

(4) Dojde-li kárný senát k závěru, že se soudce kárného provinění nebo přestupku nedopustil nebo mu nelze kárné provinění nebo přestupek prokázat, vynese zprošťující rozhodnutí. Poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody, odkáže s jeho nárokem na občanskoprávní řízení nebo na řízení před jiným příslušným orgánem.

(5) Jestliže kárný senát návrh na uložení kárného opatření zamítl (odst. 3) nebo soudce zprostil (odst. 4), má soudce, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok vůči státu na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Kárný senát rozhodne o tomto nároku ve svém rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4; je-li třeba provést další šetření, rozhodne o nároku soudce na náhradu nákladů samostatným rozhodnutím.

(6) Kárný senát zastaví kárné řízení, jestliže vyjde najevo některý z důvodů zastavení uvedených v § 11 při ústním jednání.

(7) Předseda kárného senátu rozhodnutí vyhlásí při ústním jednání. Rozhodnutí je třeba písemně vyhotovit. Kromě výroku musí rozhodnutí obsahovat též jeho stručné odůvodnění a poučení o odvolání v případě, kdy je odvolání přípustné.

### § 17
### Doručení rozhodnutí

Rozhodnutí kárného senátu se doručí soudci, proti němuž se kárné řízení vede, do vlastních rukou. Dále se rozhodnutí doručí obhájci, jestliže jej soudce má, orgánu, který navrhl zahájení kárného řízení, a pokud nepodali návrh na zahájení kárného řízení, též předsedovi soudu, u kterého je soudce činný, ministru spravedlnosti příslušné republiky, nebo jde-li o soudce vojenského soudu nebo soudce vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, ministru obrany České a Slovenské Federativní Republiky. Rozhodnutí kárného senátu se doručí také poškozenému, který podal podnět k zahájení kárného řízení (§ 6 odst. 4), jakož i poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody (§ 14 odst. 3).

### § 18
### Odvolání

(1) Proti rozhodnutí kárného senátu krajského soudu a vyššího vojenského soudu lze podat odvolání do 15 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí odvolateli doručeno. Odvolání je třeba podat u kárného soudu, jehož kárný senát rozhodl. Odvolání má odkladný účinek.

(2) Odvolání může podat

a) soudce, proti němuž se kárné řízení vede, proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1, odst. 2 věta první a odst. 3 a 5,

b) orgán, který podal návrh na zahájení kárného řízení, proti rozhodnutí podle § 11 a podle § 16 odst. 1 a odst. 3 až 6,

c) předseda příslušného soudu (§ 6 odst. 2), ministr spravedlnosti příslušné republiky, nebo jde-li o soudce vojenského soudu nebo soudce vojenského kolegia Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky proti rozhodnutí podle § 11 a § 16 odst. 1 a odst. 3 až 6, byla-li věc postoupena kárnému senátu orgánem činným v trestním řízení,

d) poškozený, který podal podnět k zahájení kárného řízení (§ 6 odst. 4), proti rozhodnutí podle § 16 odst. 4.

(3) O odvolání rozhoduje kárný senát nejvyššího soudu příslušné republiky, a jde-li o odvolání proti rozhodnutí kárného senátu vyššího vojenského soudu, kárný senát Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky.

(4) V řízení o odvolání se přiměřeně použijí ustanovení § 7, 8, 10 až 17. Nezamítne-li odvolací kárný soud odvolání, napadené rozhodnutí zcela nebo zčásti zruší a rozhodne sám ve věci.

(5) Proti rozhodnutí kárného senátu nejvyššího soudu republiky a kárného senátu Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky není odvolání přípustné.

### § 19
### Obnova kárného řízení

(1) Ve lhůtě tří let od právní moci rozhodnutí kárného senátu podle § 16 odst. 1 a 3 může soudce podat návrh na obnovu kárného řízení. Návrh na obnovu kárného řízení může soudce podat proti rozhodnutí podle § 16 odst. 3 též proto, že pravomocný odsuzující rozsudek byl zrušen.

(2) Jiný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí kárného senátu není přípustný.

### § 20
### Výkon rozhodnutí

(1) Opatření potřebná k výkonu uloženého kárného opatření provede příslušný orgán státní správy soudů.

(2) Výnos pokut uložených podle § 3 odst. 2 písm. b) soudcům soudů republik je příjmem státního rozpočtu příslušné republiky, výnos pokut uložených soudcům vojenských soudů a soudcům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky je příjmem státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Kárná opatření podle § 3 odst. 2 písm. b) až d) se vykonají i tehdy, jestliže soudci, jemuž byla uložena, funkce soudce zanikla.[11]) K rozhodnutí o upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti podle zvláštních předpisů[12]) je příslušný kárný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(4) Kárné opatření uložené za přestupek nebo jeho zbytek nelze vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie.

(5) Nejde-li o kárné opatření podle § 3 odst. 3, kárné opatření nebo jeho zbytek se nevykoná, vyjde-li dodatečně najevo, že soudce byl pro tentýž skutek pravomocně odsouzen v trestním řízení.

(6) Rozhodnutí o povinnosti soudce nahradit škodu (§ 16 odst. 2) lze vykonat podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí.

### § 21
### Zahlazení kárného postihu

Po uplynutí jednoho roku od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce, jako by nebyl pro kárné provinění nebo přestupek stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahlazuje vykonáním kárného opatření nebo právní mocí rozhodnutí o upuštění od výkonu zbytku zákazu činnosti (§ 20 odst. 3).

## ČÁST ČTVRTÁ

## ZPROŠTĚNÍ SOUDCE FUNKCE ZE ZDRAVOTNÍCH DŮVODŮ

### § 22

Nevzdá-li se soudce, jemuž zdravotní stav trvale nedovoluje řádně vykonávat soudcovské povinnosti, sám své funkce, navrhne příslušný orgán[13]) příslušnému kárnému soudu (§ 5), aby rozhodl, zda jsou dány důvody zproštění podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, či nikoli. Ustanovení části třetí o kárném řízení se použijí přiměřeně.

## ČÁST PÁTÁ

## USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

### § 23

(1) Rozhodnutí kárných soudů nebo kárných senátů vydaná v době od 25. února 1948 do 31. prosince 1989 proti soudcům pro jejich demokratické politické

[11]) § 44 až 47 zákona č. 335/1991 Sb.

[12]) § 14 odst. 3 zákona ČNR č. 200/1990 Sb.
§ 14 odst. 3 zákona SNR č. 372/1990 Sb., ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

[13]) § 46 odst. 3 zákona č. 335/1991 Sb.

smýšlení nebo proto, že se při svém rozhodování řídili principy soudcovské nezávislosti, se ze zákona zrušují.

(2) Osvědčení o tom, že rozhodnutí je zrušeno, vydá kárný senát krajského soudu (vyššího vojenského soudu), šlo-li o soudce okresního soudu (vojenského obvodového soudu) a jim na roveň postaveným soudům podle dřívějších předpisů v obvodu krajského soudu (vyššího vojenského soudu), kárný senát nejvyššího soudu příslušné republiky, šlo-li o soudce krajského soudu a jemu na roveň postaveného soudu podle dřívějších předpisů nebo o soudce nejvyššího soudu republiky, a kárný senát Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, šlo-li o soudce vyššího vojenského soudu nebo jemu na roveň postaveného vojenského soudu podle dřívějších předpisů nebo šlo-li o soudce Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky nebo o soudce býv. Státního soudu nebo býv. Nejvyššího soudu.

§ 24

Nestanoví-li tento zákon něco jiného nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu.

§ 25

Kárné soudy rozhodují v řízení podle tohoto zákona též o odvolání a přeložení soudce podle § 67 a 68 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích.

§ 26

Ustanovení tohoto zákona platí i pro kárná řízení zahájená podle dosavadních předpisů a dosud neskončená a pro kárná provinění a pro přestupky spáchané přede dnem jeho účinnosti. Soudci nelze uložit za kárné provinění (§ 3 odst. 1) přísnější kárné opatření, než jaké bylo možno uložit podle dosavadních předpisů.

§ 27

Zrušuje se zákon č. 142/1961 Sb., o kárné odpovědnosti soudců z povolání, ve znění zákona č. 157/1969 Sb.

§ 28

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1991.

**Havel** v. r.
**Dubček** v. r.
**Čalfa** v. r.

## 413

## VYHLÁŠKA

**ministerstva zemědělství České republiky**

ze dne 19. září 1991

**o registraci některých druhů krmiv, jejich dodavatelů a o odborné státní kontrole**

Ministerstvo zemědělství České republiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy podle § 39 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, stanoví:

§ 1

**Obecná ustanovení**

(1) Účelem této vyhlášky je úprava provádění registrace průmyslově vyráběných krmiv, jejich dodavatelů a státní odborné kontroly. Cílem vyhlášky je zabránit zkrmování takových krmiv, která negativně ovlivňují výživnou hodnotu krmné dávky, zdraví zvířat, jakost výrobků živočišné výroby a průnik škodlivých látek do potravinového řetězce.

(2) Dodavatelem krmiva se rozumí každá právnická nebo fyzická osoba, která na území České republiky uskutečňuje výrobu nebo dovoz krmiv, anebo tyto uvádí do oběhu.

§ 2

**Krmiva – krmné směsi – premixy**

Krmivem se pro účely této vyhlášky rozumí veškeré organické a anorganické látky nebo směsi těchto látek, určené ke krmení zvířat. Jsou to například suroviny, kompletní a doplňkové krmné směsi, minerální nebo minerálně-vitaminové směsi, premixy anorganických a organických látek[1]) nebo látek se specifickými biologickými účinky (dále jen „premixy").

§ 3

**Receptury**

(1) Ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo") určuje dodavatelům závazný postup pro tvorbu receptur kompletních a doplňkových krmných směsí, minerálních a minerálně-vitaminových směsí (dále jen „krmných směsí"). Stanoví základní

[1]) Podle ČSN 46 7006 Společná ustanovení pro krmné směsi.

ukazatele obsahu a zastoupení hlavních komponentů (nositelů živin) pro jednotlivé druhy a kategorie zvířat a dále suroviny, které mohou být k výrobě krmných směsí a premixů použity.

(2) K výrobě krmných směsí a premixů nesmí být používáno surovin, které nejsou stanoveny ministerstvem na základě doporučení Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (dále jen „kontrolní organizace"), anebo neodpovídají stanoveným požadavkům v technických normách a právních předpisech. Výjimkou jsou krmiva určená ve smyslu § 4 odst. 3. písm. c) pro biologické zkoušení.

§ 4

**Registrace krmiv a jejich dodavatelů**

(1) Registrací se rozumí zápis krmiv a jejich dodavatelů do registru.

(2) Krmiva podléhající zápisu do registru mohou vyrábět, dovážet a uvádět do oběhu pouze dodavatelé, kteří jsou zapsáni v registru.

(3) Registraci podléhají veškerá krmiva s výjimkou:

a) zrnin a olejnin,
b) úsušků píce a úsušků okopanin, pokud jsou vyráběny pro vlastní potřebu,
c) krmiv určených pro účely bilančních a krmných pokusů povolených kontrolní organizací nebo krmiv vyráběných v rámci zkušební výroby v rozsahu schváleném pověřenou kontrolní organizací,
d) statkových objemových krmiv,
e) vodnatých průmyslových krmiv (pivovarské mláto, kvasničné mléko, syrovátka, mlékárensky upravené mléko, podmáslí, cukrovarské řízky, škrobárenské zdrtky, melasa, krmné hydrolyzáty, odpadní šlempy, lihovarské výpalky a krmné pasty),
f) látek se speciálními biologickými účinky, které se nepoužívají samostatně ke krmení zvířat a jsou uvedeny v seznamu povolených surovin pro výrobu krmných směsí a premixů.

(4) Registr krmiv a jejich dodavatelů působících na území České republiky vede kontrolní organizace.

(5) Dodavateli, který vyrábí krmiva jiným než registrovaným technologickým postupem nebo používá k výrobě neověřené technologické zařízení anebo vyrábí, uvádí do oběhu nebo zkrmuje neregistrovaná krmiva, může být zastavena výroba, expedice nebo zkrmování.[2])

(6) Kontrolní organizace musí dodržet mlčenlivost, pokud se jedná o registraci krmiva, které je v tuzemsku nebo v zahraničí chráněno patentovým právem.

(7) Pokud dodavatel neuskuteční výrobu do jednoho roku od registrace nebo přeruší výrobu na dobu delší než jeden rok, kontrolní organizace zruší platnost registrace krmiva. O svém rozhodnutí vyrozumí dodavatele nejpozději do 7 dnů od jeho vydání.

§ 5

**Ohlašovací postup**

(1) Ohlášení výroby nebo dovozu krmiva se žádostí o registraci předkládá dodavatel ve třech vyhotoveních kontrolní organizaci.

(2) Žádost o registraci musí obsahovat:

a) název, sídlo a IČO dodavatele,
b) název krmiva, krmné směsi, případně zkratku podle technických norem,
c) obchodní název krmiva, případně slovní a obrazové vyjádření ochranné známky, pokud bude používána,
d) hodnoty jakostních znaků a použité zkušební metody,
e) surovinové složení krmné směsi,
f) krmný návod nebo návod k použití,
g) technický popis obalů nebo odkaz na technickou normu včetně uvedení způsobu přepravy, pokud je krmivo přepravováno jinak než v obalech,
h) vzor nálepky (štítku, visačky nebo jiného způsobu označení) v souladu s technickou normou,
i) seznam jednotlivých výroben vyrábějících krmivo,
j) tři vzorky registrovaného krmiva o požadované hmotnosti podle technické normy pro účely ověření jakosti a analytických metod,
k) uvedení metod zkoušení, popřípadě odkaz na technickou normu pro metody zkoušení,
l) kompletní rozbor na výživnou hodnotu a jakostní znaky,
m) ověřený technologický postup (u tuzemských dodavatelů),
n) vyjádření příslušného územního orgánu ochrany životního prostředí (u tuzemských dodavatelů).

(3) Pokud dodavatel krmiv zahraniční provenience nemůže z důvodu ochrany patentových práv předložit zastoupení jednotlivých surovin, oznámí toto kontrolní organizaci a současně upozorní zahraničního dodavatele na povinnost zaslání těchto údajů kontrolní organizaci.

(4) Kontrolní organizace prověří nejdéle do 30 dnů nezbytné náležitosti, a pokud zjistí neúplnost nebo nesprávnost podkladů, bezodkladně vrátí žádost s konkrétním upozorněním žadateli.

(5) Pokud žádost o registraci krmiva obsahuje požadované náležitosti a nebyly shledány nedostatky v podkladech, kontrolní organizace žádost registruje po vyjádření organizace oprávněné posuzovat krmiva z hlediska veterinární péče.

(6) V případě potřeby má kontrolní organizace právo vyžádat si od dodavatele další údaje, pokud jsou nezbytné k řádnému vyřízení žádosti o registraci.

[2]) § 33 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby.

(7) Kontrolní organizace je povinna nejdéle do 30 dnů od provedení registrace sdělit dodavateli evidenční číslo pod kterým je krmivo a dodavatel registrován.

§ 6

**Schvalovací postup**

(1) Žádost o registraci krmiva a dodavatele na základě schvalovacího postupu se předkládá způsobem stanoveným v § 5 odst. 1 vyhlášky a musí obsahovat náležitosti uvedené v § 5 odst. 2 a 3 vyhlášky. Kontrolní organizace může od požadování některých náležitostí upustit.

(2) Nedílnou součástí podkladů pro schvalovací řízení jsou u nových krmiv výsledky biologického zkoušení, popřípadě testace stability, které byly získány při ověřování krmiva kontrolní organizací nebo jinou oprávněnou organizací.

(3) Biologické zkoušení krmiv se provádí podle metodických postupů uvedených v technických normách nebo podle postupů vydaných kontrolní organizací.

(4) Dodavatel je povinen dodat k provedení biologického zkoušení požadovanou hmotnost ověřovaného krmiva.

(5) Kontrolní organizace může po konzultaci s organizací oprávněnou posuzovat krmiva z hlediska veterinární péče upustit od biologického zkoušení nového dováženého krmiva v případech, kdy dodavatel předloží spolu se žádostí výsledky biologického zkoušení platné v zahraničí.

(6) Kontrolní organizace si může vyžádat další speciální expertizy v případech, kdy to skladba schvalovaného krmiva vyžaduje.

(7) Při biologickém zkoušení se krmivo podává zvířatům podle krmného návodu dodavatele. Kontrolní organizace není povinna provádět dodatečné úpravy krmného návodu, pokud zjistí před nebo při biologickém zkoušení jeho nedostatky.

(8) Kontrolní organizace může odložit zahájení laboratorního a biologického zkoušení krmiva v případě, že dodavatel nesplní termíny dodání zkoušeného krmiva.

(9) Kontrolní organizace na základě vlastního ověřování, popřípadě na podkladě ověření jiných oprávněných organizací zpracuje souhrnnou dokumentaci.

§ 7

**Zápis do registru**

(1) Kontrolní organizace provede zápis do registru na základě souhrnné dokumentace. O zápisu nebo zamítnutí písemně vyrozumí dodavatele včetně sdělení důvodu odmítnutí.

(2) O registraci krmiv vede kontrolní organizace evidenční list, který obsahuje tyto údaje.

a) název krmiva, zkratku, popřípadě obchodní název krmiva,
b) znak a evidenční číslo,
c) název a adresu dodavatele,
d) krmný návod, popřípadě návod k použití krmiva,
e) datum podání žádosti,
f) datum registrace krmiva, dodavatele,
g) datum zrušení výroby.

(3) Veškeré doklady, které byly předloženy při ohlašovacím nebo schvalovacím postupu se archivují u kontrolní organizace nejméně po dobu pěti let.

(4) Údaje uvedené v registru, které se týkají ochrany patentových práv, nesmí být zveřejňovány.

(5) Zápis krmiva do registru platí po dobu pěti let od vydání rozhodnutí o registraci nebo od schválení poslední změny.

(6) Kontrolní organizace může zápis do registru zrušit, zjistí-li že dodavatel nedodržuje podmínky stanovené v § 5 a 6 této vyhlášky.

(7) Dodavatel je povinen bezodkladně předkládat kontrolní organizaci oznámení o veškerých změnách údajů oproti původní žádosti a žádat o jejich schválení nejpozději však do 30 dnů od uskutečnění změny. Pokud se změna vztahuje k jakostním znakům, technologickému postupu nebo názvu krmiva, nesmí dodavatel do rozhodnutí o žádosti krmivo vyrábět nebo uvádět do oběhu.

(8) Náklady spojené s prováděním biologického nebo laboratorního zkoušení a s registrací hradí dodavatel.

(9) Zápisy o registraci a zrušení registrace zveřejňuje kontrolní organizace ve Věstníku ministerstva průběžně, nejméně dvakrát do roka.

§ 8

**Zkušební výroba**

(1) Rozsah a dobu zkušební výroby povoluje kontrolní organizace po vyjádření orgánů oprávněných rozhodnout o povolení k provozování výroby.

(2) Doba zkušební výroby nesmí překročit šest měsíců od zahájení výroby krmiva nebo využívání neověřeného technologického zařízení.

(3) Ve zkušební době je dodavatel povinen:

a) předem oznámit odběrateli, že se jedná o dodávky krmiva ze zkušební výroby;
b) označovat krmivo na obalu a v průvodních dokladech slovy „Zkušební výroba".

(4) Zkušební výroba je zpravidla zaměřena na:

a) ověření optimálních parametrů nového technologického zařízení,
b) vymezení rozsahu jakostních znaků nového krmiva,
c) ověření vlivu technologie na jakost krmiva,
d) posouzení podkladů pro stanovení technické normy a metod zkoušení nového krmiva,
e) výrobu nového krmiva pro účely biologického zkoušení,

f) ověření technologického postupu.

§ 9

**Odborná státní kontrola**

(1) Kontrolní organizace se pověřuje odbornou státní kontrolou, která se zaměřuje na:

a) ověřování druhů a jakosti surovin používaných k výrobě krmiv, krmných směsí a premixů,
b) dodržování technologického postupu,
c) ověřování jakosti výrobků dodávaných nebo zkrmovaných.

(2) Výsledky státní odborné kontroly se uvádějí v protokolu, který musí být doručen dodavateli do 21 dnů od jejího ukončení. V případě porušení technických norem a požadavků ministerstva vydá kontrolní organizace rozhodnutí, kterému je dodavatel povinen se podrobit.

(3) Zjistí-li kontrolní organizace opakovaný výskyt vad nebo porušení podmínek registrace krmiva, je oprávněna zrušit registraci krmiva nebo registraci dodavatele.

(4) Odběr vzorků pro potřeby státní odborné kontroly se uskutečňuje u dodavatele nebo v distribuční síti za předpokladu, že budou splněny technické podmínky stanovené pro odběr vzorků platnou technickou normou a budou vyloučeny pochybnosti o identitě dodavatele vzorkovaného krmiva.

(5) Dodavatelé i odběratelé musí kontrolní organizaci umožnit odběr vzorků ve smyslu platných technických norem.

§ 10

**Hodnocení vad**

(1) Při posuzování vad kontrolovaných krmiv musí kontrolní organizace přihlížet k stanoveným tolerancím pro jednotlivé druhy vad. Tolerance stanovuje ministerstvo.

(2) Zjistí-li kontrolní organizace vady při výrobě nebo u odebraných vzorků krmiv, je toto považováno za porušení kvalitativních a dodacích podmínek.

§ 11

**Přezkumné řízení**

Dodavatel má právo požádat ministerstvo o přezkoumání rozhodnutí kontrolní organizace do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí.

§ 12

**Úhrada nákladů**

Odbornou státní kontrolu vykonává kontrolní organizace na vlastní náklady s výjimkou případů, kdy je výskledky rozboru vzorku prokázána vada krmiva. V těchto případech hradí náklady spojené s odběrem a rozborem vzorků dodavatel.

§ 13

**Ustanovení společná a závěrečná**

(1) Dodavatelé mohou postupovat podle dosavadních předpisů ještě šest měsíců po nabytí účinnosti vyhlášky.

(2) Zrušuje se vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 139/1975 Sb., o hospodaření s krmivy a o evidenci některých druhů krmiv a evidenci jejich výrobců, a vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 57/1983 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky č. 139/1975 Sb., o hospodaření s krmivy a o evidenci některých druhů krmiv a evidenci výrobců.

(3) Zrušuje se vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 101/1985 Sb., o určení vybraných lesních výrobků a organizací oprávněných k jejich nákupu.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1991.

Ministr:
MVDr. **Kubát** v. r.

## 414

## VYHLÁŠKA

**Státní banky československé**

ze dne 10. října 1991

**o mezibankovním platebním styku a zúčtování**

Státní banka československá stanoví podle § 391 odst. 4 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů:

§ 1

**Předmět a rozsah úpravy**

(1) Tato vyhláška upravuje platební styk a zúčto-

vání uskutečňované na území České a Slovenské Federativní Republiky mezi Státní bankou československou, bankami, spořitelnami a jinými právnickými osobami, které jsou oprávněny provozovat platební styk a zúčtování[1]) (dále jen „banka").

(2) Platební styk a zúčtování bank se zahraničím se řídí zvláštními předpisy[2]) a vzájemnými dohodami.

## Zřizování, vedení a rušení účtů

§ 2

Banky provádějí vzájemný platební styk a zúčtování (dále jen „mezibankovní platební styk") výlučně prostřednictvím zúčtovacího centra Státní banky československé (dále jen „zúčtovací centrum").

§ 3

(1) Zúčtovací centrum zřídí každé bance účet platebního styku v československých korunách a v těchto cizích měnách: americký dolar (USD), anglická libra (GBP), jednotka Evropského společenství (ECU), francouzský frank (FRF), německá marka (DEM), rakouský šilink (ATS), švýcarský frank (CHF) (dále jen „účet platebního styku"). Zúčtovací centrum může zřídit účty platebního styku i v jiných cizích měnách.

(2) Před zřízením učtu platebního styku jsou banky povinny zúčtovacímu centru

a) předložit výpis z podnikového rejstříku; jiné právnické osoby i povolení Státní banky československé provozovat platební styk a zúčtování,
b) předložit podpisový vzor osob oprávněných podepisovat písemné příkazy k zúčtování a smlouvy se zúčtovacím centrem (§ 6); podpisový vzor musí být podepsán statutárním orgánem banky,
c) sdělit zvláštní kódy přístupu k účtům platebního styku.

§ 4

Banky jsou povinny oznamovat zúčtovacímu centru bez odkladu všechny změny údajů předaných mu při zřízení účtu platebního styku (zejména změnu názvu, sídla banky, osob oprávněných disponovat s účtem platebního styku, ustavení likvidátora).

§ 5

Zúčtovací centrum zruší účty platebního styku v případě zániku banky, a to na základě dokladu o jejím výmazu z podnikového rejstříku, nebo při ztrátě oprávnění provozovat platební styk a zúčtování.

§ 6

Před zřízením účtu platebního styku nebo současně s ním uzavře zúčtovací centrum s bankou písemnou smlouvu o předávání dat platebního styku, která musí obsahovat:

a) místo, způsob a čas předávání dat platebního styku,
b) náležitosti, formát a strukturu dat platebního styku,
c) jmenovité určení osob odpovědných v bance a v zúčtovacím centru za úplnost a správnost předaných dat platebního styku,
d) podmínky úročení účtů platebního styku, nebylo-li od úročení upuštěno,
e) stanovení odměn za provádění mezibankovního platebního styku a způsob jejich vybírání.

## Mezibankovní platební styk a zúčtování

§ 7

Banky vedou ve svém účetnictví účty odpovídající účtům platebního styku (zrcadlové účty). Na těchto účtech jsou banky povinny účtovat v časovém i hodnotovém souladu s účtováním na účtech platebního styku.

§ 8

(1) Banky předávají zúčtovacímu centru data platebního styku prostřednictvím technických nosičů dat nebo dálkového přenosu dat. Na tiskopisech předávají banky pouze příkazy k vzájemným převodům peněžních prostředků (bankovní převody).

(2) Náležitosti, formát a strukturu dat platebního styku stanoví Státní banka československá.

(3) Data platebního styku předávaná zúčtovacímu centru prostřednictvím technických nosičů dat nebo dálkového přenosu dat musí být zajištěna proti zneužití v souladu s technikou předávání dat platebního styku. Tiskopisy předávané zúčtovacímu centru musí být opatřeny dvěma podpisy osob uvedených v podpisovém vzoru banky.

(4) Banky jsou povinny předávat zúčtovacímu centru ke zpracování data platebního styku, která lze jednoznačně rozlišit podle údaje identifikace prvotního dokladu (ID).

§ 9

Mezibankovní platební styk se uskutečňuje formou:

a) příkazu k úhradě,
b) příkazu k inkasu,
c) příkazu z třetí strany (z podnětu zprostředkovate-

[1]) § 14 odst. 1 zákona č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

[2]) Zákon č. 101/ 1963 Sb., o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku (zákoník mezinárodního obchodu). Devizový zákon č. 528/1990 Sb.

lů zúčtování) za podmínek stanovených Státní bankou československou.

§ 10

Příkaz k inkasu jsou banky oprávněny použít:

a) na základě příkazu k inkasu převzatého od svého klienta,
b) byl-li tento způsob mezi bankami předem písemně dohodnut,
c) na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí příslušného státního orgánu.

§ 11

Zúčtovací centrum provádí pouze formální kontrolu a zkoumá úplnost předávaných dat platebního styku. Zúčtovací centrum nezkoumá zejména:

a) oprávněnost použití příkazu k inkasu,
b) splatnost předávaných dat,
c) správnost bankovního spojení (§ 12) a dalších zúčtovacích údajů.

§ 12

(1) Bankovním spojením se pro účely této vyhlášky rozumí číslo účtu a identifikační kód banky, popřípadě označení klienta a identifikační kód banky.

(2) Čísla účtů používaných v mezibankovním platebním styku obsahují nejvíce 16 číselných znaků v členění na část obsahující nejvíce 6 číselných znaků a část obsahující nejvíce 10 číselných znaků, tyto části jsou samostatně zajišťovány kontrolní číslicí na modulo 11.

§ 13

(1) Zúčtovací centrum odpovídá za to, že budou zúčtovány pouze platby kryté zůstatkem na účtě platebního styku.

(2) Zúčtovací centrum zúčtovává data platebního styku předaná bankou do výše kreditního zůstatku účtu platebního styku, popřípadě do výše limitu debetního zůstatku povoleného Státní bankou československou.

§ 14

(1) Banky jsou povinny zajišťovat na účtech platebního styku dostatek peněžních prostředků k vyrovnávání svých závazků.

(2) Zjistí-li zúčtovací centrum, že na účtě platebního styku není dostatek peněžních prostředků, vyzve banku, aby si opatřila peněžní prostředky potřebné k vyrovnání svých závazků. Zúčtovací centrum současně přestane provádět platby k tíži účtu platebního styku, a to až do doby vyrovnání nedostatku prostředků; platby ve prospěch tohoto účtu běžně provádí.

(3) Nemá-li banka dostatek peněžních prostředků na účtě platebního styku v době denní účetní uzávěrky (§ 18 odst. 1), vrátí zúčtovací centrum bance příkazy k zúčtování bez jejich provedení.

§ 15

(1) Banka může se zúčtovacím centrem dohodnout, že se při nedostatku peněžních prostředků na účtě platebního styku převedou peněžní prostředky automaticky na tento účet z jiného účtu téže nebo jiné banky vedeného u Státní banky československé. Banka je oprávněna dohodnout se zúčtovacím centrem minimální výši takového převodu peněžních prostředků.

(2) Banka může se zúčtovacím centrem dohodnout, že se kreditní zůstatek účtu platebního styku nebo jeho část převádí automaticky po skončení denní účetní uzávěrky na jiný účet téže nebo jiné banky vedený u Státní banky československé.

§ 16

Zúčtovací centrum neprovádí převody peněžních prostředků mezi účty platebního styku v různých měnách ani konverzi z jedné měny do druhé.

§ 17

(1) Zúčtovací centrum zúčtuje přijaté jednotlivé položky na účtech platebního styku. Zpracované položky předává zúčtovací centrum bankám, které vedou účty příjemců plateb.

(2) Data platebního styku, která mají být zúčtována k tíži účtu druhé banky, předává pořizující banka neúčetním způsobem. Přejímající banka zúčtuje tato data platebního styku jako prvotní zúčtování (operace na novo).

§ 18

(1) Banky mohou předávat data platebního styku zúčtovacímu centru v průběhu jeho provozní doby. Denní účetní uzávěrka na účtech platebního styku se provádí v dohodnutém čase (§ 6), data platebního styku předaná po této době jsou zúčtovacím centrem zpracována jako data předaná následující pracovní den. K datu disponibility prostředků na účtě (valutě) uvedené v položce zúčtovací centrum nepřihlíží.

(2) Banky předávají zúčtovacímu centru data platebního styku nejpozději následující pracovní den po jejich zúčtování ve svém účetnictví. Zúčtovací centrum provádí zúčtování na účtech platebního styku týž den bez ohledu na splatnost příkazů k zúčtování. Banky zúčtují data platebního styku ve svém účetnictví nejpozději následující pracovní den po jejich zúčtování v zúčtovacím centru.

§ 19

(1) Dokumentaci k platbám předávaným zúčtovacímu centru vede banka, která převzala podnět k zúčtování.

(2) Předávající banka uschovává soubory předaných dat platebního styku nejméně patnáct pracovních dnů ode dne jejich zúčtování zúčtovacím centrem. Zúčtovací centrum uschovává soubory předaných dat platebního styku po dobu šesti měsíců ode dne jejich zúčtování zúčtovacím centrem. V případě závady v zúčtování jsou v těchto lhůtách povinny předávající banka nebo zúčtovací centrum na žádost předaná data doložit.

§ 20

Data platebního styku, která mají být zúčtována v předchozím roce, mohou banky předávat zúčtovacímu centru v dodatkovém období do 15. ledna běžného roku označená jako „dodatky" společně s daty běžného roku. Zúčtovací centrum tato data zpracovává jako data běžného roku.

### Účetní odsouhlasení předaných dat platebního styku a reklamace

§ 21

Úplnost dat platebního styku předávaných mezi bankami a zúčtovacím centrem je zajišťována kontrolním součtem. Neúplná nebo nesprávná data platebního styku nesmí být zúčtovacím centrem ani bankou zpracována. Zúčtovací centrum i banka vrátí s odůvodněním taková data bez provedení.

§ 22

(1) Banky jsou povinny ve vztahu k zúčtovacímu centru účetně odsouhlasit úplnost a správnost zúčtování v rámci jednoho dne, a to na základě zprávy o zúčtování (§ 24).

(2) Závady zjištěné při zúčtování v zúčtovacím centru jsou banky povinny reklamovat u zúčtovacího centra ve lhůtě do pěti pracovních dnů po obdržení zprávy o zúčtování.

§ 23

(1) Jestliže je v příkazu k zúčtování uvedeno neexistující bankovní spojení, uvědomí přejímající banka předávající banku o náhradním zúčtování, a to ve lhůtě do tří pracovních dnů od převzetí účetních dat platebního styku ze zúčtovacího centra.

(2) Předávající banka může požádat přejímající banku o provedení účetní opravy položky směrované na neexistující bankovní spojení. Do provedení účetní opravy peněžní prostředky volně využívá přejímající banka, pokud není mezi bankami dohodnuto jinak.

### Zprávy o zúčtování

§ 24

(1) Zúčtovací centrum je povinno seznamovat banky se stavem prostředků a s pohyby na jejich účtech platebního styku zprávou o zúčtování.

(2) Zprávy o zúčtování na účtech vedených v československých korunách a na účtech vedených v cizí měně, na nichž došlo příslušný den k pohybu, předává zúčtovací centrum bance nejméně jednou denně.

§ 25

Banka může požádat zúčtovací centrum kdykoli v průběhu jeho provozní doby o informaci o stavu prostředků na svém účtě platebního styku a zúčtovací centrum je povinno tuto informaci bance poskytnout.

§ 26

Banka je povinna kontrolovat ve zprávě o zúčtování návaznost pořadových čísel, zůstatku z předchozího dne a obratů příslušného dne. Zjištěné závady banka reklamuje u zúčtovacího centra ve lhůtě stanovené v § 22 odst. 2.

### Závěrečná ustanovení

§ 27

Zrušuje se výnos předsedy Státní banky československé o platebním styku a zúčtování peněžními organizacemi č. R-37/1987, registrovaný v částce 25/1987 Sb.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1991.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. **Tošovský** v. r.

# 415

## VYHLÁŠKA

**Českého báňského úřadu**

ze dne 6. září 1991

**o konstrukci, vypracování dokumentace a stanovení ochranných pilířů, celíků a pásem pro ochranu důlních a povrchových objektů**

Český báňský úřad stanoví podle § 6 odst. 6 písm. a) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě:

## ČÁST PRVNÍ

## VŠEOBECNÉ USTANOVENÍ

### § 1

(1) Účelem této vyhlášky je stanovení postupu při konstrukci, vypracování dokumentace a stanovení ochranných pilířů, celíků a pásem pro ochranu povrchových a důlních objektů.

(2) Návrh ochranných pilířů, celíků a pásem důlních a povrchových objektů vypracovává organizace[1]) obvykle při projektování, výstavbě a rekonstrukci dolů a lomů, při zpracování návrhu na plán otvírky, přípravy a dobývání, popřípadě při jiném provádění hornické činnosti. Předpokladem je dostatek báňsko-geologických znalostí a podkladů.

(3) Stanovení ochranných pilířů, celíků a pásem důlních a povrchových objektů je součástí povolení plánu otvírky, přípravy a dobývání[2]) a povoluje je obvodní báňský úřad.

## ČÁST DRUHÁ

## OCHRANNÉ PILÍŘE PŘI HLUBINNÉM DOBÝVÁNÍ

### § 2

### Podmínky pro konstrukci ochranného pilíře jam a povrchových objektů

(1) Před vypracováním projektu ochranného pilíře jam a povrchových objektů zpracuje organizace podmínky pro jeho konstrukci.

(2) Podmínky pro konstrukci ochranného pilíře vymezují rozsah chráněné plochy na povrchu a na tuto plochu navazující tvar tělesa ochranného pilíře v ložisku a jeho průvodních horninách (např. úhly pilířových přímek, parametry pilířových ploch apod.). Chráněná plocha musí být určena body, jejichž souřadnice se udávají v platném souřadnicovém systému (vrcholy mnohoúhelníka, střed kružnice apod.), které je možno zaokrouhlit na celé metry.

### § 3

### Projekt ochranného pilíře jam a povrchových objektů

(1) Soubor dokumentace projektu ochranného pilíře, zpracovaného a předkládaného organizací musí obsahovat

a) mapu povrchu s vyznačením chráněné plochy, povrchových objektů, linií řezů a hranicemi ochranného pilíře v jednotlivých slojích, žilách, plástech apod.,

b) mapu povrchu ve stejném provedení jako v bodě a) s vyznačením hranic ochranného pilíře na jednotlivých patrech,

c) důlní mapy jednotlivých slojí, žil, plástů nebo ložiskových bloků s vyznačením hranic ochranného pilíře, přičemž při těsném seskupení slojí postačí konstruovat ochranný pilíř pouze pro sloje, vzdálené od sebe nejvýše 50 m a pro sloje ležící uvnitř tohoto intervalu určit hranici ochranného pilíře interpolací,

d) geologické profily jam a hlubinných vrtů a alespoň dva řezy v měřítku základních důlních map, procházejících středem ochranného pilíře ve směrech přibližně na sebe kolmých, z nichž jeden bude kolmý na směr vrstev. V řezech se zakreslují geologické údaje a pilířové přímky ochranného pilíře,

e) technickou zprávu, která musí obsahovat

1. popis geologických poměrů souvisejících s prostorem tělesa ochranného pilíře, zejména uložení souvrství, tektonické poměry slojí, žil, plástů a celého ložiska, petrografické a fyzikálně mechanické vlastnosti okolních hornin a údaje hydrogeologické,
2. seznam objektů uvnitř a vně chráněné plochy se stručným popisem jejich stavu v době vypracování projektu ochranného pilíře,
3. souřadnice vrcholů chráněné plochy,
4. popis konstrukce ochranného pilíře s odvoláním na stanovené podmínky (§ 2),
5. popis současného stavu jam, zejména pokud jde o svislost, přímost a stav výztuže,
6. předběžný výpočet účinků důlní činnosti na povrchové objekty uvnitř a vně chráněné plochy, doložený podle potřeb mapami izoli-

[1]) § 1 a 2 Hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 32 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon).
§ 10 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě.

nií přetvoření terénu (poklesy, posuny apod.),
7. předběžný výpočet deformací jam v důsledku dobývání ke hranici ochranného pilíře,
8. posouzení geomechanických poměrů v tělese ochranného pilíře a jeho okolí (zejména s přihlédnutím k předpisům o horských otřesech) s návrhem případných prognostických a preventivních opatření,
9. zásoby vyhrazených nerostů, které ochranný pilíř váže.

(2) Obvodní báňský úřad může vyžadovat zpracování jednotlivých náležitostí technické zprávy dle odstavce 2 písm. e) formou znaleckého posudku.[3])

(3) Potřebné důlní mapy nebo jejich části a mapa povrchu musí být vyhotoveny trvalým způsobem.

(4) Z jednotlivých částí dokumentace musí být patrno kdy a kým byly zpracovány a musí být ověřeny hlavním důlním měřičem. Celý projekt ochranného pilíře musí být spojen vhodným způsobem v jeden celek, který schválí vedoucí organizace.

(5) Projekt ochranného pilíře musí být předložen ve dvou vyhotoveních nejpozději tři měsíce před postupem dobývacích prací do vlivné vzdálenosti jam nebo povrchových objektů.

(6) Projekt ochranného pilíře předkládá k povolení organizace, v jejímž dobývacím prostoru je situován chráněný objekt.

§ 4

**Ochranné pilíře slepých jam**

(1) Projekt ochranného pilíře slepé jámy zpracuje organizace nejpozději tři měsíce před přiblížením dobývacích prací ke stvolu slepé jámy a k jejímu zařízení.

(2) Rozměry a tvar ochranného pilíře slepé jámy se volí tak, aby bylo možné jeho následné bezpečné dobývání.

(3) Projekt ochranného pilíře slepé jámy musí obsahovat

a) popis geologických poměrů (uložení souvrství, tektonické poměry, petrografické vlastnosti ložiska a průvodních hornin),
b) rozsah chráněné plochy na zhlaví slepé jámy a popis z ní odvozeného tělesa ochranného pilíře (sklon pilířových přímek, parametry pilířových ploch apod.) včetně popisu jeho konstrukce,
c) výpočet deformací vzniklých dobýváním vně tělesa ochranného pilíře na stvol slepé jámy, případně na její zařízení (strojovna těžního stroje, lanové a lanovnicové kanály a komory apod.),
d) posouzení geomechanických poměrů v tělese ochranného pilíře a jeho okolí, zejména s přihlédnutím k předpisům o horských otřesech s návrhem případných prognostických a preventivních opatření,
e) grafickou dokumentaci, kterou tvoří potřebné důlní mapy, výkresy a nejméně dva na sebe kolmé řezy v měřítku důlních map, se zákresem ochranného pilíře. Tato dokumentace se vyhotovuje trvalým způsobem. Pro tuto dokumentaci platí ustanovení § 3 odst. 4 obdobně.

(4) Projekt ochranného pilíře slepé jámy schvaluje vedoucí organizace.

§ 5

**Změna a zrušení ochranného pilíře jam, slepých jam a povrchových objektů**

(1) Dojde-li k takovým změnám v podzemí či na povrchu, které vyžadují změnu nebo zrušení ochranného pilíře, požádá organizace o povolení této změny či zrušení obvodní báňský úřad (změna úložních poměrů ložiska, chráněné plochy apod.).

(2) Za změnu se nepovažuje upřesnění průběhu ochranného pilíře ve slojích, žilách, plástech a ložiskových blocích. Toto upřesnění je povinen neprodleně provést hlavní důlní měřič na základě zpřesněných poznatků o stavbě ložiska a zaslat o tom zprávu obvodnímu báňskému úřadu.

§ 6

**Dobývání v ochranných pilířích jam, slepých jam a povrchových objektů**

(1) Dobývání v ochranných pilířích jam, slepých jam a povrchových objektů povoluje obvodní báňský úřad.

(2) Dobýváním v ochranných pilířích se rozumí

a) dobývání zásob uvolněných ploch, vzniklých zmenšením původních ochranných pilířů,
b) dobývání zásob z ploch vázaných tělesy povolených ochranných pilířů za současného zachování provozu jam, slepých jam nebo povrchových objektů,
c) podrubání činných jam a slepých jam, chráněných ochrannými pilíři.

(3) Žádost o povolení dobývání v ochranných pilířích se předloží obvodnímu báňskému úřadu nejpozději tři měsíce před zahájením otvírkových a přípravných prací v ochranném pilíři.

§ 7

**Podmínky pro dobývání v ochranném pilíři jam, slepých jam a povrchových objektů**

(1) Pro dobývání v ochranných pilířích jam, slepých jam a povrchových objektů musí být vypracován projekt.

(2) Do projektu musí být zahrnuty podmínky pro nezbytné zabezpečení objektů, a to

a) u nově hloubených a rekonstruovaných jam a slepých jam, přizpůsobení jejich výztuže a výstroje

[3]) § 18 odst. 2 zákona České národní rady č. 61/1988 Sb.

charakteru předpokládaných deformací, v souvislosti s vlivem dobývacích prací v ochranném pilíři,

b) přizpůsobení dobývacích prací v okolí povolených ochranných pilířů pozdějším záměrům, souvisejícím s dobýváním v nich,

c) provádění pravidelných prohlídek jam, slepých jam a povrchových objektů, dostoupí-li dobývací práce do vlivné vzdálenosti chráněné plochy a vedení písemných záznamů o nich,

d) provádění měřických pozorování v jamách, slepých jamách a na povrchových objektech za účelem získání informací o charakteru vlivu dobývacích prací na tyto objekty.

§ 8

**Projekt dobývání v ochranném pilíři jam, slepých jam a povrchových objektů**

(1) Zpracování projektu dobývání v ochranném pilíři jam, slepých jam a povrchových objektů zajišťuje organizace a schvaluje vedoucí organizace.

(2) Projekt dobývání v ochranném pilíři jam, slepých jam a povrchových objektů musí obsahovat

a) rozbor geologicko-tektonických, úložních a provozních podmínek,

b) popis celkové koncepce dobývání zásob ochranného pilíře,

c) znázornění otvírky, přípravy a dobývání na důlních mapách s uvedením časového sledu hornických prací,

d) geomechanické posouzení, zejména z hlediska příslušných předpisů o horských otřesech s návrhem případných prognostických a preventivních opatření,

e) výpočet hodnot přetvoření terénu a účinků důlní činnosti na ovlivněné objekty,

f) projekt případných zabezpečovacích prací v podzemí a na povrchu,

g) projekt pozorování a měření důlní činnosti v podzemí a na povrchu,

h) projekt využití zásob, zpracovaný podle požadavků platných předpisů.[4])

(3) Obvodní báňský úřad může vyžadovat zpracování jednotlivých náležitostí projektu dobývání v ochranném pilíři formou znaleckého posudku.[3])

(4) Pokud bude dobývání v ochranném pilíři prováděno v omezeném rozsahu, okrajově, může být v dohodě s obvodním báňským úřadem upuštěno od některých náležitostí projektu uvedených v odstavci 2 nebo o nich stručně pojednáno v žádosti podle ustanovení § 6 odst. 3.

§ 9

(1) Pro zjištění základních hodnot nutných k výpočtům přetvoření terénu (mezné úhly vlivu, koeficient dobývací metody, časový součinitel a bezpečná hloubka - příloha č. 1) a pro zjištění pohybů půdy v důsledku účinků důlní činnosti vůbec, jsou organizace povinny vykonávat pravidelná měření. Rozsah měření stanoví obvodní báňský úřad na základě návrhu organizace.

(2) Výsledky měření podle odstavce 1 jsou součástí souboru základní důlně měřické dokumentace.

§ 10

**Projekt ochranného pilíře nesvislých otvírkových důlních děl**

Projekt ochranného pilíře nesvislého otvírkového důlního díla zpracuje organizace tak, aby chránil příslušné dílo v potřebném rozsahu, zejména před vlivy nadrubání a podrubání, pokud není bezpečná provozuschopnost díla zajištěna jinými prostředky.

§ 11

**Ochranný pilíř nesvislých otvírkových důlních děl**

(1) Rozsah ochranného pilíře nesvislých otvírkových důlních děl je vymezen přípustným rozsahem nadrubání a podrubání těchto děl při dodržení požadavků, které vyplývají ze zvlášních předpisů[5]) prevence proti otřesům.

(2) Tvar a rozměry ochranného pilíře podle odstavce 1 se volí tak, aby bylo možné jeho následné bezpečné dobývání.

(3) Hranice ochranného pilíře v jednotlivých slojích se stanoví tak, aby nedocházelo ke kumulaci vlivů okrajů vydobytých ploch (hrany pilířů) ve směru kolmo na vrstevnatost.

(4) Podrubání důlních děl do úklonu 45° je přípustné slojemi o úklonu 0° až 35° v tomto rozsahu

a) při vzdálenosti díla od podrubávající sloje větší než stonásobek její mocnosti ve směru kolmém na vrstvy - bez omezení,

b) při vzdálenosti díla od podrubávající sloje menší než stonásobek a větší než padesátinásobek její mocnosti ve směru kolmém na vrstvy, na základě schválení vedoucího organizace,

c) při vzdálenosti díla od podrubávající sloje menší než padesátinásobek její mocnosti ve směru kolmém na vrstvy, na základě povolení obvodního báňského úřadu.

(5) Nadrubání důlního díla do úklonu 45° je přípustné slojemi o úklonu 0° až 35° v tomto rozsahu

a) při vzdálenosti díla od nadrubávající sloje větší než padesátinásobek její mocnosti ve směru kolmém na vrstvy - bez omezení,

b) při vzdálenosti díla od nadrubávající sloje menší

[4]) Vyhláška Českého báňského úřadu č. 104/1988 Sb., o racionálním využívání výhradních ložisek, o povolování a ohlašování hornické činnosti a ohlašování činnosti prováděné hornickým způsobem.

[5]) Výnos Českého báňského úřadu č. 1820/1989, kterým se vydává bezpečnostní předpis pro doly s nebezpečím průtrží hornin a plynů (reg. v částce 19/1989 Sb.).

než padesátinásobek a větší než třicetinásobek její mocnosti ve směru kolmém na vrstvy, na základě schválení vedoucího organizace,

c) při vzdálenosti díla od nadrubávající sloje menší než třicetinásobek její mocnosti ve směru kolmém na vrstvy, na základě povolení obvodního báňského úřadu.

(6) Pro případy podrubání a nadrubání důlních děl, uvedených v ustanovení odstavce 4 písm. b), c) a ustanovení odstavce 5 písm. b) a c) vypracuje organizace projekt obsahující zejména

a) stanovení způsobu ochrany důlního díla,

b) stanovení prognózních deformací důlního díla,

c) stanovení systému měření deformací důlního díla,

d) způsob a povinnost vyhodnocení měření deformací důlního díla, s cílem upřesnění deformačních parametrů.

(7) Projekt podle ustanovení odstavce 6 schvaluje organizace.

## ČÁST TŘETÍ

## OCHRANNÉ PILÍŘE PŘI POVRCHOVÉM DOBÝVÁNÍ

### § 12

### Podmínky pro konstrukci ochranného pilíře

(1) K návrhu projektu ochranného pilíře zpracuje organizace podmínky pro jeho konstrukci.

(2) Podmínky pro konstrukci ochranného pilíře vymezují rozsah chráněné plochy na povrchu (určené mnohoúhelníkem, jehož vrcholy jsou udány v platném souřadnicovém systému) a na tuto plochu navazující tvar ochranného pilíře ve skrývce, ložisku a jeho průvodních horninách. Zejména musí být stanovena hloubka lomu a generální úklon lomu ve vztahu k chráněné ploše.

### § 13

### Projekt ochranného pilíře

(1) Soubor dokumentace projektu ochranného pilíře, zpracovaného a předkládaného organizací, musí obsahovat

a) mapu povrchu s vyznačením chráněné plochy, povrchových objektů a zařízení, linií řezů, souřadnicové sítě, hranicí ochranného pilíře na skrývce a v ložisku,

b) důlní mapy se zákresem ochranného pilíře na jednotlivých etážích lomu,

c) řezy vedené charakteristickými liniemi, s uvedením zejména mocnosti a horní hrany skrývky, mocnosti ložiska, hloubky lomu, generálního úklonu svahu lomu apod.,

d) technickou zprávu, která musí obsahovat

1. uvedení všech právních náležitostí a rozhodnutí příslušných orgánů, na jejichž podkladu se stanoví ochranný pilíř,
2. seznam chráněných objektů na chráněné ploše,
3. souřadnice vrcholů chráněné plochy,
4. popis geologických a hydrogeologických poměrů ložiska, jeho nadloží a podloží,
5. popis konstrukce ochranného pilíře s odvoláním na stanovené podmínky,
6. posouzení z hlediska mechaniky zemin (hornin), které doloží stabilitu svahu lomu na hranici ochranného pilíře s případným návrhem preventivních opatření (zpevnění svahu apod.),
7. posouzení z hlediska účinků případně používaných trhacích prací,
8. vyčíslení zásob vyhrazeného nerostu, které jsou ochranným pilířem vázány.

(2) Obvodní báňský úřad může vyžadovat zpracování náležitostí technické zprávy podle ustanovení odstavce 2 písm. d) bodů 4, 6 a 7 formou znaleckého posudku.[2])

(3) Potřebné důlní mapy a mapa povrchu se vyhotovují trvalým způsobem.

(4) Z jednotlivých částí dokumentace musí být patrno kdy a kým byly zpracovány a musí být ověřeny hlavním důlním měřičem. Celý projekt ochranného pilíře, textová i grafická část musí být spojen vhodným způsobem v jeden celek, který schválí vedoucí organizace.

(5) Projekt se předkládá nejpozději tři měsíce před postupem lomu k linii, od které by mohly být dobývám ovlivněny objekty na chráněné ploše.

(6) Projekt chráněného pilíře předkládá organizace, v jejímž dobývacím prostoru je chráněný objekt nebo zařízení.

### § 14

### Změna a zrušení ochranného pilíře

(1) Dojde-li k takovým změnám v lomu nebo na povrchu, které vyžadují změnu nebo zrušení ochranného pilíře, požádá organizace o povolení této změny či zrušení obvodní báňský úřad.

(2) Za změnu ochranného pilíře se nepovažuje upřesnění průběhu ochranného pilíře, dané upřesněním skrývkového poměru, hloubky lomu apod. Toto upřesnění je povinen neprodleně provést hlavní důlní měřič na základě poznatků o stavbě ložiska a zaslat o tom zprávu obvodnímu báňskému úřadu.

## ČÁST ČTVRTÁ

## BEZPEČNOSTNÍ CELÍKY

### § 15

### Orientační bezpečnostní celíky a ochranné celíky kolem zvodněných a plynonosných horizontů nebo zatopených stařin

(1) Pro orientační bezpečnostní celík a ochranný celík musí být organizací zpracován projekt.

(2) Soubor dokumentace předkládaný jako projekt orientačního bezpečnostního celíku nebo ochranného celíku musí obsahovat

a) mapu, zobrazující hranice zvodněného nebo plynonosného horizontu formou vrstevnice, se zákresem všech důlních děl a vrtů, které jej zastihly, včetně údajů o zjištěných tlacích média vázaného na horizont a hlavní tektonické linie,

b) důlní mapy se zákresem zatopených důlních děl, jedná-li se o stanovení orientačního bezpečnostního celíku nebo ochranného celíku ke stařinám se stejnými údaji jako u písmena a),

c) geologické řezy vedené tak, aby z nich mohl být bezpečně odvozen orientační bezpečnostní celík nebo ochranný celík k ochraně plánovaných důlních děl,

d) důlní mapy se zákresem průběhu orientačního bezpečnostního celíku nebo ochranného celíku v rovinách, v nichž se provádí nebo bude provádět hornická činnost,

e) profily vrtů, které zastihly zvodněný nebo plynonosný horizont nebo zatopené důlní dílo s údaji o naměřených tlacích,

f) technickou zprávu, která obsahuje zejména popis geologických poměrů, stavby ložiska a jeho průvodních hornin a shrnuje výsledky rozborů vod a plynů tak, aby zvodněný nebo plynonosný horizont byl výstižně charakterizován, zejména však způsob, jakým byl orientační bezpečnostní celík nebo ochranný celík konstruován, se zdůvodněním mocnosti celíku a jeho konstrukce.

Části dokumentace uvedené pod písmeny a), b) a d) lze uvádět na společné mapě, pokud to není na újmu přehlednosti; u profilů vrtů se přikládají ty, které jsou charakteristické a pro konstrukci zásadní.

(3) Obvodní báňský úřad může vyžadovat zpracování náležitostí souboru dokumentace podle odstavce 2 formou znaleckého posudku.[3])

(4) Potřebné důlní mapy nebo jejich části, profily a řezy se vyhotovují trvalým způsobem, ve vhodném měřítku, o jehož volbě rozhoduje hlavní důlní měřič.

### § 16
### Orientační bezpečnostní celík

(1) Orientační bezpečnostní celík se stanoví pro neprozkoumané zvodněné a plynonosné horizonty nebo pro zatopená důlní díla, jejichž poloha není přesně známa. Konstruuje se tak, aby jeho průběh zajišťoval ve všech směrech stanovenou vzdálenost od nebezpečného horizontu.

(2) Orientační bezpečnostní celík se dělí na dvě pásma

a) bližší zvodněnému nebo plynonosnému horizontu nebo zatopenému důlnímu dílu, jehož hranice je odvozena z poloviční mocnosti orientačního bezpečnostního celíku od okraje nebezpečného horizontu nebo zatopeného důlního díla,

b) vzdálenější zvodněnému nebo plynonosnému horizontu nebo zatopenému důlnímu dílu, které obsahuje zbytek mocnosti celíku od bližšího pásma po jeho okraj.

(3) Účelem vedení dlouhých důlních děl v orientačním bezpečnostním celíku musí být mimo jiné upřesnění průběhu a stavby zvodněného nebo plynonosného horizontu nebo zatopeného důlního díla, snížení tlaků v nebezpečných horizontech a spolehlivé odvodnění stařin, pokud je to technicky možné. Důlní díla musí být zajišťována zabezpečovacími vrty, určenými v projektu důlní činnosti v orientačním bezpečnostním celíku tak, aby jimi bylo důlní dílo vždy bezpečně zajištěno

a) v bližším pásmu orientačního bezpečnostního celíku - alespoň trojicí vrtů,

b) ve vzdálenějším pásmu orientačního bezpečnostního celíku - alespoň dvojicí vrtů.

Nejméně jeden ze zabezpečovacích vrtů musí ověřit průběh zvodněného nebo plynonosného horizontu nebo zatopeného důlního díla. Délka tohoto vrtu a jeho další parametry (staničení ústí, směr a úklon) musí být z projektu přeneseny i do technologického postupu důlního díla.

(4) Vedení důlních děl v orientačním bezpečnostním celíku povoluje obvodní báňský úřad.

### § 17
### Ochranný celík

(1) Ochranný celík se stanoví pro prozkoumané zvodněné nebo plynonosné horizonty nebo pro zatopená, zaměřená důlní díla, která nebylo možno spolehlivě odvodnit - viz příloha č. 2. Jeho mocnost se stanoví podle stupně zvodnění nebezpečného horizontu, přesnosti určení jeho polohy a stupně nebezpečí, který představuje pro důlní činnost v jeho okolí, s ohledem na místní podmínky (petrografické složení hornin a jejich pevnostní charakteristika, tektonická stavba apod.).

(2) Ochranný celík se konstruuje tak, aby jeho průběh zajišťoval ve všech směrech stanovenou vzdálenost od nebezpečného horizontu.

## ČÁST PÁTÁ
## OCHRANNÁ PÁSMA VRTŮ

### § 18
### Podmínky a zásady pro stanovení ochranného pásma vrtu

(1) Bezpečnostní pásmo se stanoví pro hlubinné a podzemní vrty, které by mohly ohrozit bezpečnost pracujících a provozu, nebo které by mohly být ohroženy důlní činností.

(2) Zásady pro stanovení bezpečnostních pásem vrtů a provádění hornické činnosti v nich upravuje příloha č. 3.

(3) Bezpečnostní pásma vrtů se vyznačují v zá-

kladních důlních mapách a důlních mapách z nich odvozených.[6])

§ 19

**Schvalování ochranných pásem vrtů**

(1) Schvalování ochranných pásem vrtů provádí hlavní důlní měřič a nevztahují se na ně ustanovení o povolování těchto pásem obvodním báňským úřadem.

(2) Po zastižení vrtu důlním dílem je nutno změnit jeho stávající ochranné pásmo s tím, že místo zastižení vrtu se zaměří a toto je pokládáno za jeho ústí pro zbývající délku.

## ČÁST ŠESTÁ

## EVIDENCE A UKLÁDÁNÍ DOKUMENTACE OCHRANNÝCH PILÍŘŮ, CELÍKŮ A PÁSEM DŮLNÍCH A POVRCHOVÝCH OBJEKTŮ

§ 20

(1) O ochranných pilířích, celících, pásmech důlních a povrchových objektů a zásobách výhradních nerostů jimi vázaných vede organizace evidenci. Jejich dokumentace je součástí evidenční knihy.[7])

(2) Ochranné pilíře, celíky a pásma důlních a povrchových objektů se po povolení neprodleně zakreslí do základních důlních map a map odvozených.

(3) O evidenci ostatní dokumentace vedené podle této vyhlášky platí zvláštní přepisy.[6])

## ČÁST SEDMÁ

## PŘECHODNÉ A ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

§ 21

**Přechodné ustanovení**

Rozhodnutí státní báňské správy vydaná podle dosud platných předpisů v oblasti ochranných pilířů, celíků a pásem zůstávají v platnosti, pokud orgán, který je vydal, nestanoví jinak.

§ 22

**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Předseda:

Ing. **Bartoš** v. r.

**Příloha č. 1 vyhlášky č. 415/1991 Sb.**

**Stanovení bezpečné hloubky pro chráněné objekty**

(1) Bezpečná hloubka se stanoví pro jednotlivý objekt (zařízení) podle stupně ochrany, do něhož byl zařazen. Stupněm ochrany se v tomto případě rozumí přípustné parametry přetvoření terénu, při jejichž dosažení je možno chráněný objekt udržovat v provozuschopném stavu; jedná se o naklonění, vodorovné přetvoření terénu, poloměr zakřivení a v některých případech o pokles (v souvislosti se zvýšením hladiny podzemní vody, průjezdním nebo plavebním profilem pod mostními objekty apod.).

(2) Bezpečná hloubka se zjišťuje pro jednotlivé parametry spojitého přetvoření terénu nebo pro ten, který je rozhodující z hlediska citlivosti objektu (zařízení). Jako bezpečnou hloubku je třeba určit největší takto vypočtenou hloubku dobývání.

(3) S ohledem na dynamický vývoj poklesové kotliny vychází se při výpočtu bezpečné hloubky z parametrů spojitého přetvoření terénu, které ji charakterizují, bez ohledu na umístění objektu (zařízení) v jejím plošném rozsahu. Pokud budou chráněné objekty ovlivněny dobýváním ložiska v rozsahu menším než je tzv. plně účinná plocha, je možno zmenšit hodnotu bezpečné hloubky na základě báňského znaleckého posudku. Pro stanovení bezpečné hloubky při šikmém nebo strmém uložení ložiska nebo při dobývání více než dvou slojí se určuje bezpečná hloubka vždy na základě báňského znaleckého posudku.

(4) Hodnoty bezpečné hloubky z hlediska nejnepříznivějších parametrů přetvoření terénu se určují pro

---

[6]) Důlně měřický předpis Českého báňského úřadu č.j. 700/1972 pro povrchové dobývání rud a nerud (reg. v částce 26/1976 Sb.).
Výnos Českého báňského úřadu č.j. 900/1987 Ú.v. ČSR, o důlně měřické dokumentaci při povrchovém dobývání uhlí (reg. v částce 11/1987 Sb.).
Výnos Českého báňského úřadu č.j. 3700/1974 pro geologický průzkum a pro těžbu ropy a zemního plynu (reg. v částce 6/1976 Sb.).
Výnos Českého báňského úřadu č.j. 4800/1986 Ú.v. ČSR, o důlně měřické dokumentaci na hlubinných dolech (reg. v částce 27/1986 Sb.).
Vyhláška Českého báňského úřadu č. 98/1990 Sb., o důlně měřické dokumentaci při některých činnostech prováděných hornickým způsobem.

[7]) § 23 odst. 1 písm. a) vyhlášky Českého báňského úřadu č. 22/1988 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí.

ploché uložení slojového ložiska při dobývání nejvíce dvou slojí z těchto vztahů:

Z hlediska maximálního naklonění

$$h_i = \frac{m \cdot a}{i \cdot \operatorname{cotg} \mu} \quad [m]$$

Z hlediska maximálního vodorovného přetvoření terénu

$$h_\varepsilon = \frac{m \cdot a}{\varepsilon \cdot \operatorname{cotg} \mu} \quad [m]$$

Z hlediska minimálního poloměru zakřivení

$$h_R = \frac{1{,}22}{\operatorname{cotg} \mu} \cdot \sqrt{R \cdot m \cdot a} \quad [m]$$

V předešlých vztazích znamená

$h_i$ ..... bezpečná hloubka pro přípustné naklonění [i],
$h_\varepsilon$ ..... bezpečná hloubka pro přípustné vodorovné přetvoření [ε],
$h_R$ ..... bezpečná hloubka pro přípustný poloměr zakřivení [R],
m ..... mocnost ložiska,
a ..... dobývací faktor
stěnování na závaly a = 0,85 – 0,95
částečná základka = 0,65 – 0,75
foukaná základka = 0,55 – 0,65
plavená základka = 0,25 – 0,35
μ ..... mezný úhel,

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^{n} m_i \cdot \mu_i}{\sum_{i=1}^{n} m_i},$$

kde

$\mu_i$ jsou mezné úhly hornin jednotlivých vrstev,
$m_i$ jsou mocnosti těchto vrstev
pokryvné horniny mokré μ = 40° – 45°
pokryvné horniny suché = 50°
karbonské horniny nepevné = 65°
karbonské horniny střední pevnosti = 70° – 75°
karbonské horniny pevné = 80° – 90°
OKR – karbon = 65°
OKR – terciér = 55°

**Příloha č. 2 vyhlášky č. 415/1991 Sb.**

## Výpočet rozměrů ochranného celíku zatopené jámy v třetihorním souvrství

Ochranné celíky zatopených jam se konstruují podle celkového hydrostatického tlaku, vypočteného s ohledem na hustotu složek náplně jámy. Pro jámy třetihorního souvrství (zejména u lignitových dolů) lze použít následujících výpočtů.

Rozměry ochranného celíku se určí z pevnostních parametrů hornin (zemin).

Hydrostatický tlak [p] se stanoví jako součin hustoty [γ] a výšky sloupce kapaliny [H] ze vzorce

$$p = H \cdot \gamma \quad [1]$$

Při více kapalinách o různé hustotě [$\gamma_i$] a výšce sloupce [$H_i$] je celkový tlak součtem dílčích tlaků [$p_i$]

$$p = \Sigma p_i = \Sigma H_i \cdot \gamma_i \quad [2]$$

Šířka prstence [x] ochranného celíku, obepínajícího jámu o poloměru [r] se vypočte:

Z pevnosti v tahu

$$x_{ta} = \frac{p \cdot r}{\sigma_{ta}} \quad [3]$$

kde $\sigma_{ta}$ ..... dovolené namáhání na tah,
p ..... výsledný hydrostatický tlak,
r ..... poloměr průřezu jámy,

Z pevnosti ve smyku

$$x_{sm} = \frac{p \cdot h}{\tau_{sm}} \quad [4]$$

kde $\tau_{sm}$ ..... pevnost ve smyku,
p ..... výsledný hydrostatický tlak,
h ..... poloviční výška uvolněného prostoru (důlního díla),

Pevnost ve smyku [$\tau_{sm}$] lze určit jako 0,01 až 0,02 pevnosti na tlak [$\sigma_{t1}$].

**Pozn. 1:** Z rozdílných rozměrů prstence ochranného celíku [$x_{t1}$] a [$x_{sm}$] se bere jako bezpečnější větší hodnota z obou.

**Pozn. 2:** Při vedení důlních děl v okolí celíku se použije zabezpečovacích vrtů ve směru vedení na bezpečnou vzdálenost se zajištěním vrtu pro případ navrtání tlakového horizontu (průnik tlakové kapaliny podél střihů).

Příloha č. 3 vyhlášky č. 415/1991 Sb.

## Zásady pro stanovení bezpečnostních pásem vrtů a provádění hornické činnosti v nich

Ochranná pásma je nutno sestrojovat až do horizontální roviny, založené 25 m pod zaměřeným dnem vrtu.

Bezpečnostní pásmo má kruhový nebo eliptický (podle úklonu předmětné roviny) tvar se středem v ústí vrtu a sestrojí se k průsečíku osy vrtu s rovinou, proloženou úrovní ohrožených důlních děl.

Poloměr bezpečnostního pásma se stanoví podle následujících vztahů

a) $r = 1{,}5.L.\mathrm{tg}\ \alpha$ u vrtů, kde byl zaměřen alespoň úklon,

b) $r = L.\mathrm{tg}\ 15°$ u vrtů nezaměřených nebo v případech, kdy jsou důvodné pochybnosti o kvalitě měření, při vrtání nárazovým způsobem,

c) $r = L.\mathrm{tg}\ 30°$ u vrtů nezaměřených nebo v případech, kdy jsou důvodné pochybnosti o kvalitě měření, při vrtání rotačním způsobem,

kde [L] je skutečná délka vrtu a [α] odchylka úklonu vrtu od požadované osy v jeho uvažované délce.

Bezpečnostní pásmo vrtu se dělí na dvě zóny

a) vnitřní zóna (bližší k ose vrtu) je vymezena poloviční hodnotou úhlu [α],

b) vnější zóna (plocha mezi vnitřní zónou a hranicí bezpečnostního pásma).

Bezpečnostní opatření se navrhují pro vnitřní a vnější zónu bezpečnostního pásma vrtu rozdílně, případ od případu, podle charakteru důlní činnosti prováděné v ochranném pásmu, stáří vrtu, jeho utěsnění, podle předpokládaného množství a tlaku vody nebo nebezpečného materiálu ve vrtu, charekteru provrtaných zvodněných nebo plynonosných horizontů, zatopených důlních děl apod.

Úseky, v nichž je hornická činnost prováděna v bezpečnostních pásmech vrtů, nutno označit za úseky se zvýšeným nebezpečím, pro které se stanoví v příslušných technologických postupech bezpečnostní opatření.

# 416

## SDĚLENÍ

### federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. června 1967 byla na 51. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách (č. 128). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 11. ledna 1990 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce s tím, že Československá socialistická republika přijímá závazky jen pokud jde o část III. Podle svého článku 48 odstavce 3 Úmluva vstoupila pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku v platnost dnem 11. ledna 1991.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva č. 128

## Úmluva o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách, 1967

Generální konference Mezinárodní organizace práce,

jež byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 7. června 1967 na svém padesátémprvém zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se revise Úmluvy o starobním pojištění (průmysl atd.), 1933; Úmluvy o starobním pojištění (zemědělství), 1933; Úmluvy o invalidním pojištění (průmysl atd.), 1933; Úmluvy o invalidním pojištění (zemědělství), 1933; Úmluvy o pozůstalostním pojištění (průmysl atd.), 1933; a Úmluvy o pozůstalostním pojištění (zemědělství), 1933, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání,

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 29. června 1967 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o invalidních, starobních a pozůstalostních dávkách, 1967:

## ČÁST I.
## VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

### Článek 1

V této úmluvě

a) výraz „zákonodárství" zahrnuje všechny předpisy o sociálním zabezpečení, jakož i zákony a nařízení;

b) výraz „stanovený" znamená určený vnitrostátním zákonodárstvím nebo na jeho základě;

c) výraz „průmyslový podnik" zahrnuje všechny podniky v těchto hospodářských odvětvích: těžební průmysl, výrobní průmysl, stavebnictví, elektrická energie, plyn, voda a zdravotní služby; doprava a skladování;

d) výraz „pobyt" znamená obvyklý pobyt na území členského státu a výraz „obyvatel" označuje osobu, která obvykle bydlí na území členského státu;

e) výraz „závislý" značí stav závislosti, o němž se předpokládá, že existuje ve stanovených případech;

f) výraz „manželka" znamená ženu, která je závislá na svém manželu;

g) výraz „vdova" znamená ženu, která byla závislá na svém manželu v době jeho smrti;

h) výraz „dítě" zahrnuje:
   i) dítě školou povinné nebo mladší 15 let podle toho, která věková hranice je vyšší;
   ii) dítě mladší, než je předepsaný věk, který je však vyšší než věk uvedený pod bodem i) tohoto odstavce, je-li učněm nebo studentem nebo trpí-li chronickou chorobou nebo neduhem, které mu znemožňují jakoukoli výdělečnou činnost za stanovených podmínek, ledaže by vnitrostátní zákonodárství vymezilo výraz „dítě" tak, aby zahrnoval každé dítě ve věku podstatně vyšším, než je věk stanovený pod bodem i) tohoto odstavce;

i) výraz „čekací doba" znamená příspěvkovou dobu nebo dobu zaměstnání nebo dobu pobytu nebo jakoukoli jejich kombinaci, podle toho, co je stanoveno;

j) výraz „příspěvkový důchod" a „nepříspěvkový důchod" znamenají důchod, jehož poskytování závisí nebo nezávisí na přímé finanční účasti zabezpečených osob nebo jejich zaměstnavatele nebo na čekací době zaměstnanecké činnosti.

### Článek 2

1. Každý členský stát, pro nějž je v platnosti tato úmluva, bude provádět

a) část I;

b) aspoň jednu z částí II, III a IV;

c) příslušná ustanovení částí V a VI a

d) část VII.

2. Každý členský stát uvede v ratifikaci, ohledně kterých z částí II až IV přijímá závazky vyplývající z úmluvy.

### Článek 3

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může později oznámit generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, že přijímá závazky z této úmluvy, pokud jde o jednu nebo více z částí II až IV, které nebyly uvedeny již v jeho ratifikaci.

2. Závazky uvedené v odstavci 1 tohoto článku se budou považovat za nedílnou součást ratifikace a budou mít stejné účinky od doby, kdy došlo k jejich oznámení.

### Článek 4

1. Členský stát, jehož hospodářství není dostatečně vyvinuto, může uplatnit prohlášením připojeným k ratifikaci dočasné výjimky uvedené v těchto článcích: článek 9, odst. 2; článek 13, odst. 2; článek 16, odst. 2 a článek 22, odst. 2. V každém takovém prohlášení budou uvedeny důvody pro takové výjimky.

2. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy podávaných podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce pro každou uplatněnou výjimku, že

a) důvody pro ni dále trvají nebo že

b) se od stanoveného data vzdává práva výjimku uplatňovat.

3. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, rozšíří okruh zabezpečených zaměstnanců, jakmile to okolnosti dovolí.

### Článek 5

Pokud členský stát při provádění kterékoli z částí II až IV této úmluvy, na niž se vztahuje jeho ratifikace, je povinnen chránit stanovené skupiny osob, které úhrnem tvoří alespoň určité procento zaměstnanců nebo veškerého ekonomicky činného obyvatelstva, musí se dříve, než se zaváže k provádění této části, přesvědčit, že příslušného procenta bylo dosaženo.

### Článek 6

Při provádění částí II, III nebo IV této úmluvy může každý členský stát přihlédnout k ochraně vyplývající z pojištění, které, ačkoli podle jeho zákonodárství není pro chráněné osoby povinné,

a) je pod dozorem veřejných orgánů nebo spravováno podle stanovených zásad společně zaměstnavateli a pracovníky;

b) zahrnuje podstatnou část osob, jejichž výdělek nepřesahuje výdělek kvalifikovaného dělníka muže; a

c) vyhovuje, popřípadě spolu s jinými způsoby ochrany, příslušným ustanovením úmluvy.

## ČÁST II.

## INVALIDNÍ DŮCHOD

### Článek 7

Každý členský stát, který je vázán touto částí úmluvy, zajistí chráněným osobám poskytování invalidního důchodu podle dalších článků této části.

### Článek 8

Krytá sociální událost zahrnuje neschopnost k výkonu výdělečné činnosti ve stanoveném rozsahu, jestliže tato neschopnost bude pravděpodobně trvalá nebo trvat po uplynutí stanoveného období dočasné nebo počáteční pracovní neschopnosti.

### Článek 9

1. Okruh chráněných osob zahrnuje

a) všechny zaměstnance včetně učňů; nebo

b) stanovené skupiny ekonomicky činného obyvatelstva, které tvoří nejméně 75 % veškerého ekonomicky činného obyvatelstva; nebo

c) všechny obyvatele nebo obyvatele, jejichž prostředky nepřesahují během sociální události mez stanovenou podle ustanovení článku 28.

2. Je-li v platnosti prohlášení učiněné podle článku 4, okruh chráněných osob bude zahrnovat

a) stanovené skupiny zaměstnanců, které tvoří aspoň 25 % všech zaměstnanců; nebo

b) stanovené skupiny zaměstnanců v průmyslových podnicích, které tvoří aspoň 50 % všech zaměstnanců v průmyslových podnicích.

### Článek 10

Invalidní dávkou je pravidelně se opakující platba vypočítaná takto:

a) podle ustanovení článku 26 nebo článku 27, jsou-li chráněni zaměstnanci nebo skupiny ekonomicky činného obyvatelstva;

b) podle ustanovení článku 28, jsou-li chráněni všichni obyvatelé nebo všichni obyvatelé, jejichž prostředky během sociální události nepřesahují stanovenou mez.

### Článek 11

1. Nastane-li krytá sociální událost, uvedená v článku 10, bude dávka zajištěna alespoň

a) chráněné osobě, která před tím, než nastala sociální událost, splnila podle stanovených pravidel čekací dobu, která může činit 15 let příspěvkových nebo zaměstnání nebo deset let pobytu; nebo

b) jsou-li zásadně chráněny všechny ekonomicky činné osoby, chráněné osobě, která podle stanovených pravidel splnila před sociální událostí čekací dobu tří příspěvkových let a jejímž jménem byl za dobu, po kterou pracovala, zaplacen stanovený průměrný roční počet nebo roční počet příspěvků.

2. Závisí-li poskytnutí invalidní dávky na splnění určité minimální doby příspěvkové, zaměstnání nebo pobytu, krácená dávka musí být zajištěna alespoň

a) chráněné osobě, která, dříve než nastala sociální událost, splnila podle stanovených pravidel čekací dobu pěti let příspěvkových, zaměstnání nebo pobytu; nebo

b) jsou-li zásadně chráněny všechny eknomicky činné osoby, chráněné osobě, která podle stanovených pravidel splnila před sociální událostí čekací dobu tří příspěvkových let a jejímž jménem byla za dobu, po kterou pracovala, zaplacena polovina stanoveného průměrného ročního počtu nebo ročního počtu příspěvků stanoveného podle písmena b) odstavce 1 tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se považují za splněná, jestliže dávka vypočtená podle části V, avšak procentní sazbou nižší o deset jednotek, než je uvedena v tabulce připojené ke zmíněné části pro typického poživatele dávek, je zaručena alespoň chráněné osobě, která dovršila podle stanovených pravidel pět let příspěvkových, zaměstnání nebo pobytu.

4. Poměrné krácení procentní sazby uvedené v tabulce připojené k části V může být provedeno, jestliže čekací doba pro dávku odpovídající krácené procentní sazbě činí více než pět let příspěvkových nebo zaměstnání nebo pobytu; avšak méně než patnáct let příspěvkových nebo zaměstnání nebo deset let pobytu. Krácená dávka se poskytuje podle odstavce 2 tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se budou pokládat za splněná, je-li dávka vypočítaná podle části V zajištěna alespoň chráněné osobě, která dovršila podle stanovených pravidel čekací dobu příspěvkovou nebo zaměstnání; tato doba nesmí být vyšší pěti let ve stanoveném minimálním věku, může však být zvyšována v závislosti na stoupajícím věku až na stanovený maximální počet let.

### Článek 12

Dávka uvedená v článcích 10 a 11 musí být poskytována po celou dobu sociální události nebo až do té doby, kdy ji nahradí starobní důchod.

### Článek 13

1. Každý členský stát, pro nějž je v platnosti tato část úmluvy, za předepsaných podmínek

a) bude poskytovat rehabilitační služby, které by připravily invalidní osobu pokud možno se vrátit k její předchozí činnosti, nebo, není-li to možné, vykonávat jinou výdělečnou činnost pro ni nejvhodnější se zřetelem k jejím schopnostem a způsobilosti; a

b) učiní opatření usnadňující umístění invalidních osob do vhodného zaměstnání.

2. Je-li v platnosti prohlášení učiněné podle článku 4, může členský stát upustit od ustanovení odstavce 1 tohoto článku.

## ČÁST III.

## STAROBNÍ DŮCHOD

### Článek 14

Každý členský stát, který je vázán touto částí úmluvy, zaručí chráněným osobám poskytování starobního důchodu podle dalších článků této části.

### Článek 15

1. Krytou sociální událostí je přežití stanoveného věku.

2. Předepsaný věk nesmí přesahovat 65 let. Příslušné orgány mohou stanovit vyšší věk s ohledem na demografická, ekonomická a sociální hlediska, doložená statisticky.

3. Je-li stanovený věk 65 let nebo vyšší, bude tento věk za předepsaných podmínek snížen pro osoby, které pracovaly při pracích, které vnitrostátní zákonodárství považuje pro účely poskytování starobních dávek za těžké nebo zdraví škodlivé.

### Článek 16

1. Okruh chráněných osob zahrnuje

a) všechny zaměstnance včetně učňů; nebo

b) stanovené skupiny ekonomicky činného obyvatelstva, které tvoří úhrnem nejméně 75 % veškerého ekonomicky činného obyvatelstva; nebo

c) všechny obyvatele nebo obyvatele, jejichž prostředky nepřesahují po dobu sociální události mez stanovenou podle článku 28.

2. Je-li v platnosti prohlášení učiněné podle článku 4, okruh chráněných osob zahrnuje

a) stanovené skupiny zaměstnanců, které tvoří alespoň 25% všech zaměstnanců; nebo

b) stanovené skupiny zaměstnanců v průmyslových podnicích, které tvoří aspoň 50 % všech zaměstnanců v průmyslových podnicích.

### Článek 17

Starobní dávkou je pravidelně se opakující platba vypočítaná takto:

a) podle ustanovení článku 26 nebo článku 27, jsou-li chráněni zaměstnanci nebo skupiny ekonomicky činného obyvatelstva;

b) podle ustanovení článku 28, jsou-li chráněni všichni obyvatelé nebo všichni obyvatelé, jejichž prostředky po dobu sociální události nepřesahují stanovenou mez.

### Článek 18

1. Nastane-li krytá sociální událost, bude dávka uvedená v článku 17 zajištěna alespoň

a) chráněné osobě, která před tím, než nastala sociální událost, splnila podle stanovených pravidel čekací dobu, která může činit 30 let příspěvkových nebo zaměstnání nebo 20 let pobytu; nebo

b) jsou-li zásadně chráněny všechny ekonomicky činné osoby, chráněné osobě, která splnila před sociální událostí stanovenou příspěvkovou čekací dobu a jejímž jménem byl za dobu, po kterou pracovala, zaplacen stanovený průměrný roční počet příspěvků.

2. Závisí-li poskytnutí starobní dávky na splnění určité minimální doby příspěvkové nebo zaměstnání, krácená dávka bude zajištěna alespoň

a) chráněné osobě, která podle stanovených pravidel splnila čekací dobu 15 let příspěvkových nebo zaměstnání;

b) jsou-li zásadně chráněny všechny ekonomicky činné osoby, chráněné osobě, která před sociální událostí splnila stanovenou příspěvkovou čekací dobu a jejímž jménem byla za dobu, po kterou pracovala, zaplacena polovina stanoveného průměrného ročního počtu příspěvků podle bodu b) odstavce 1 tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se považují za splněná, jestliže dávka vypočtená podle části V, avšak procentní sazbou nižší o deset jednotek, než je uvedena v tabulce připojené ke zmíněné části pro typického poživatele dávek, je zaručena alespoň chráněné osobě, která dovršila podle stanovených předpisů deset let příspěvkových nebo zaměstnání anebo pět let pobytu.

4. Poměrné krácení procentní sazby, uvedené v tabulce připojené k části V, může být provedeno, jestliže čekací doba pro dávky odpovídající krácené procentní sazbě činí více než 10 let příspěvkových nebo zaměstnání nebo pět let pobytu, avšak méně než 30 let příspěvkových nebo zaměstnání, nebo 20 let pobytu; převyšuje-li uvedená čekací doba 15 let příspěvkových nebo zaměstnání, poskytne se krácená dávka podle odstavce 2 tohoto článku.

### Článek 19

Dávky uvedené v článku 17 a 18 musí být poskytovány po celou dobu sociální události.

## ČÁST IV.

## POZŮSTALOSTNÍ DŮCHOD

### Článek 20

Každý členský stát, který je vázán touto částí úmluvy, zajistí chráněným osobám poskytování pozůstalostních dávek podle dalších článků této části.

Článek 21

1. Krytá sociální událost zahrnuje ztrátu prostředků k živobytí, kterou vdova nebo dítě utrpěly následkem úmrtí živitele rodiny.

2. Jde-li o vdovu, právo na pozůstalostní dávku může být podmíněno dosažením stanoveného věku. Takový věk nesmí být vyšší, než je věk předepsaný pro starobní dávku.

3. Dávka však nemůže být podmíněna věkem, jestliže vdova

a) je invalidní tak, jak je stanoveno; nebo

b) pečuje o nezaopatřené dítě zesnulého.

4. Pro nárok bezdětné vdovy na pozůstalostní dávku může být stanovena minimální délka trvání manželství.

Článek 22

1. Okruh chráněných osob zahrnuje

a) manželky, děti a, jak může být stanoveno, jiné osoby závislé na živitelích, kteří byli zaměstnanci nebo učni; nebo

b) manželky, děti a, jak může být stanoveno, jiné osoby závislé na živitelích ve stanovených skupinách ekonomicky činného obyvatelstva, které tvoří alespoň 75 % veškerého ekonomicky činného obyvatelstva; nebo

c) všechny vdovy, všechny děti a všechny jiné stanovené závislé osoby, které ztratily živitele, jsou obyvateli a jejichž prostředky v daném případě nepřevyšují během trvání sociální události mez stanovenou podle ustanovení článku 28.

2. Je-li v platnosti prohlášení učiněné podle článku 4, mezi chráněné osoby se zahrnují

a) manželky, děti a, jak může být stanoveno, jiné osoby závislé na živitelích ve stanovených skupinách zaměstnanců, které tvoří aspoň 25 % všech zaměstnanců; nebo

b) manželky, děti a, jak může být stanoveno, jiné osoby závislé na živitelích ve stanovených skupinách zaměstnanců v průmyslových podnicích, které tvoří aspoň 50 % všech zaměstnanců v průmyslových podnicích.

Článek 23

Dávkou je pravidelně se opakující platba vypočítaná takto:

a) podle ustanovení článku 26 nebo článku 27, jsou-li chráněni všichni zaměstnanci nebo skupiny ekonomicky činného obyvatelstva;

b) podle ustanovení článku 28, jsou-li chráněni všichni obyvatelé nebo všichni obyvatelé, jejichž prostředky po dobu sociální události nepřesahují stanovenou mez.

Článek 24

1. Nastane-li krytá sociální událost, bude dávka uvedená v článku 23 zajištěna alespoň

a) chráněné osobě, jejíž živitel rodiny splnil podle stanovených pravidel čekací dobu, která může činit buď 15 let příspěvkových nebo zaměstnání anebo deset let pobytu; jde-li o pozůstalostní dávku vyplácenou vdově, lze místo toho požadovat, aby vdova splnila čekací dobu pobytu;

b) jsou-li zásadně chráněny ženy a děti všech ekonomicky činných osob, chráněné osobě, jejíž živitel rodiny splnil podle stanovených pravidel čekací dobu tří příspěvkových let za předpokladu, že jménem tohoto živitele rodiny byl po dobu, po kterou pracoval, zaplacen stanovený průměrný roční počet příspěvků nebo roční počet příspěvků.

2. Jsou-li pozůstalostní dávky podmíněny minimální příspěvkovou dobou nebo dobou zaměstnání, krácená dávka bude zajištěna alespoň

a) chráněné osobě, jejíž živitel rodiny splnil podle stanovených pravidel čekací dobu pěti let příspěvkových nebo zaměstnání;

b) jsou-li zásadně chráněny manželky a děti všech ekonomicky činných osob, chráněné osobě, jejíž živitel rodiny splnil podle stanovených pravidel čekací dobu tří příspěvkových let, za předpokladu, že jménem tohoto živitele rodiny byla za dobu, po kterou pracoval, zaplacena polovina stanoveného průměrného ročního počtu příspěvků nebo ročního počtu příspěvků podle písmene b) odstavce 1 tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se považují sa splněná, jestliže dávka vypočtená podle části V, avšak procentní sazbou nižší o deset jednotek, než je uvedena v tabulce připojené ke zmíněné části pro typického poživatele dávek, je zaručena alespoň každé chráněné osobě, jejíž živitel rodiny dovršil podle stanovených pravidel pět let příspěvkových, zaměstnání anebo pobytu.

4. Poměrné krácení procentní sazby uvedené v tabulce připojené k části V může být provedeno, jestliže čekací doba pro dávku, odpovídající krácené procentní sazbě, činí více než pět let příspěvkových nebo zaměstnání nebo deset let pobytu, avšak méně než patnáct let příspěvkových nebo zaměstnání nebo deset let pobytu. Je-li takovou čekací dobou doba příspěvková nebo zaměstnání, poskytne se krácená dávka podle odstavce 2 tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se budou pokládat za splněna, je-li zajištěna dávka vypočítaná podle části V aspoň každé chráněné osobě, jejíž živitel splnil podle stanovených pravidel čekací dobu pří-

spěvkovou nebo zaměstnání; tato doba nesmí být vyšší pěti let ve stanoveném minimálním věku, může však být zvyšována v závislosti na stoupajícím věku až na stanovený maximální počet let.

Článek 25

Dávky uvedené v článcích 23 a 24 musí být poskytovány po celou dobu sociální události.

## ČÁST V.

## VÝPOČET PRAVIDELNĚ SE OPAKUJÍCÍCH PLATEB

Článek 26

1. U pravidelně se opakujících plateb, na něž se vztahuje tento článek, dávka, zvýšená o rodinné přídavky, které se vyplácejí během sociální události, musí při dané sociální události u typického poživatele dávky, uvedeného v tabulce připojené k této části, dosahovat nejméně procenta v ní uvedeného z úhrnu předchozího výdělku poživatele dávky nebo jeho živitele a částky rodinných přídavků vyplácených chráněné osobě se stejnými povinnostmi k rodině jako typický poživatel dávky.

2. Dřívější výdělek poživatele dávky nebo jeho živitele rodiny vypočítá se podle stanovených pravidel; jsou-li chráněné osoby nebo jejich živitelé rodiny zařazeni do mzdových tříd, může být jejich dřívější výdělek vypočítán podle základních mezd tříd, do nichž byli zařazeni.

3. Je-li dřívější výdělek poživatele dávky nebo jeho živitele rodiny nižší nebo stejný jako mzda kvalifikovaného dělníka muže, může být pro výši dávky nebo pro výdělek, který slouží za základ výpočtu dávky, stanovena horní mez, za předpokladu, že bude v souladu s ustanoveními odstavce 1 tohoto článku.

4. Dřívější výdělek poživatele dávky nebo jeho živitele rodiny, mzda kvalifikovaného dělníka muže, dávka a rodinné přídavky se vypočítávají za stejnou základní dobu.

5. Pro ostatní poživatele dávky se dávka stanoví tak, aby byla v přiměřeném poměru k dávce typického poživatele.

6. Pro účely tohoto článku se považuje za kvalifikovaného dělníka muže

a) buď seřizovač nebo soustružník ve strojírenském průmyslu s výjimkou výroby elektrických strojů; nebo

b) typický kvalifikovaný dělník určeny ve smyslu ustanovení následujícího odstavce; nebo

c) osoba, jejíž výdělek je stejný nebo přesahuje výdělky 75 % všech chráněných osob; tyto výdělky je třeba podle toho, co je stanoveno, zjišťovat za roční nebo kratší období; nebo

d) osoba, jejíž výdělek se rovná 125 % průměrného výdělku všech chráněných osob.

7. Typickým kvalifikovaným dělníkem pro účely písmene b) předchozího odstavce je osoba zaměstnaná v největší skupině hospodářské činnosti s nejvyšším počtem hospodářsky činných osob mužského pohlaví, které jsou chráněny při sociální události přicházející v úvahu, nebo, podle případu, z živitelů rodin chráněných osob v odvětví, které zahrnuje největší počet takových chráněných osob nebo živitelů rodin; k tomu účelu se užije mezinárodní typové odvětvové klasifikace všech ekonomických činností přijaté Hospodářskou a sociální radou Organizace spojených národů na jejím sedmém zasedání dne 27. srpna 1948, která je uvedena v příloze této úmluvy, s přihlédnutím ke všem případným pozdějším změnám.

8. Je-li výše dávek různá podle oblastí, může být pro každou oblast vybrán kvalifikovaný dělník muž podle ustanovení odstavců 6 a 7 tohoto článku.

9. Mzda kvalifikovaného dělníka muže bude stanovena na základě mzdy za normální pracovní dobu, určená buď kolektivními smlouvami, popřípadě vnitrostátním zákonodárstvím nebo na jeho základě, anebo obyčejem, včetně případných drahotních přídavků; liší-li se takto zjištěné mzdy podle jednotlivých oblastí a nepoužije-li se odstavce 8 tohoto článku, použije se průměrné mzdy.

Článek 27

1. U pravidelně se opakujících plateb, na něž se vztahuje tento článek, dávka zvýšená o rodinné příspěvky, které se vyplácejí během sociální události, musí při dané sociální události u typického poživatele dávky, uvedeného v tabulce připojené k této části, dosahovat nejméně procenta v ní uvedeného z úhrnu mzdy dospělého nekvalifikovaného dělníka muže a částky rodinných přídavků vyplácených chráněné osobě se stejnými povinnostmi k rodině jako typický poživatel dávky.

2. Mzda dospělého nekvalifikovaného dělníka muže, dávka a rodinné přídavky se vypočítávají za stejnou základní dobu.

3. Pro ostatní poživatele dávky se dávka stanoví tak, aby byla v přiměřeném poměru k dávce typického poživatele.

4. Pro účely tohoto článku se považuje za dospělého nekvalifikovaného dělníka muže

a) typický nekvalifikovaný dělník ve strojírenském průmyslu s výjimkou výroby elektrických strojů;

b) typický nekvalifikovaný dělník, vybraný v souladu s ustanovením následujícího odstavce.

5. Typickým nekvalifikovaným dělníkem pro účely bodu b) předchozího odstavce je osoba zaměstnaná v největší skupině hospodářské činnosti s nejvyšším počtem hospodářsky činných osob mužského pohlaví, které jsou chráněny při sociální události, přicházející v úvahu, nebo, podle případu, z živitelů rodin chráněných osob v odvětví, které zahrnuje největší počet takových chráněných osob nebo živitelů rodin; k tomu

účelu se užije mezinárodní typové odvětvové klasifikace všech ekonomických činností přijaté Hospodářskou a sociální radou Organizace spojených národů na jejím sedmém zasedání dne 27. srpna 1948, která je uvedena v příloze této úmluvy, s přihlédnutím ke všem případným pozdějším změnám.

6. Je-li výše dávek různá podle oblastí, může být pro každou oblast vybrán dospělý nekvalifikovaný dělník muž podle ustanovení odstavců 4 a 5 tohoto článku.

7. Mzda dospělého nekvalifikovaného dělníka muže bude stanovena na základě mzdy za normální pracovní dobu, určené buď kolektivními smlouvami, popřípadě vnitrostátním zákonodárstvím nebo na jeho základě, anebo obyčejem, včetně případných drahotních přídavků; liší-li se takto stanovené mzdy podle jednotlivých oblastí a nepoužije-li se odstavce 6 tohoto článku, použije se průměrné mzdy.

### Článek 28

U pravidelně se opakujících plateb, na něž se vztahuje tento článek

a) výše dávky se určí podle stanovené stupnice anebo podle stupnice určené příslušným veřejným orgánem podle stanovených pravidel;

b) výše dávky smí být snížena jen tehdy, když ostatní prostředky rodiny poživatele dávky přesahují stanovenou značnou částku anebo značnou částku určenou příslušným veřejným orgánem podle stanovených pravidel;

c) úhrn dávky a jiných prostředků musí po odečtení značné částky, uvedené v bodě b), dostačovat k zajištění zdravých a slušných životních podmínek pro rodinu poživatele dávky; nesmí být nižší než dávka vypočítaná podle ustanovení článku 27;

d) ustanovení písmeny c) se považuje za splněno, jestliže úhrn dávek vyplácených podle příslušné části převyšuje alespoň 30 % úhrn dávek, jehož by bylo dosaženo při použití ustanovení článku 27 a ustanovení
   i) článku 9, odst. 1, písm. b) pro část II,
   ii) článku 16, odst. 1, písm. b) pro část III,
   iii) článku 22, odst. 1, písm. b) pro část IV.

### Článek 29

1. Výše peněžitých dávek vyplácených podle článku 10, článku 17 a článku 23 bude přezkoumána, změní-li se podstatně všeobecná úroveň výdělků nebo životní náklady.

2. Každý členský stát oznámí závěry, které učinil při těchto přezkumech, ve zprávách o provádění této úmluvy předkládaných podle článku 22 Ústavy Mezinárodní organizace práce a uvede, co v tomto směru učinil.

## TABULKA

(příloha k části V)

Pravidelně se opakující platby typickým poživatelům dávek;

| Část | Sociální událost | Typický poživatel dávek | % |
|---|---|---|---|
| II | invalidita | muž s manželkou a dvěma dětmi | 50 |
| III | stáří | muž s manželkou v důchodovém věku | 45 |
| IV | smrt živitele rodiny | vdova s dvěma dětmi | 45 |

## ČÁST VI.

## SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

### Článek 30

Vnitrostátní zákonodárství zabezpečí za předepsaných podmínek zachování nabývaných práv na příspěvkové invalidní, starobní a pozůstalostní důchody.

### Článek 31

1. Za předepsaných podmínek může být zastavena výplata invalidních, starobních nebo pozůstalostních dávek, je-li poživatel výdělečně činný.

2. Příspěvkové invalidní, starobní nebo pozůstalostní dávky mohou být kráceny, převyšuje-li výdělek poživatele stanovenou částku; snížení důchodu nesmí být vyšší než výdělek.

3. Nepříspěvkové invalidní, starobní nebo pozůstalostní dávky mohou být kráceny, přesahuje-li výdělek důchodce nebo jeho jiné prostředky nebo oboje dohromady stanovenou částku.

### Článek 32

1. Dávku, na niž by chráněná osoba měla nárok podle kterékoli z částí II až IV této úmluvy, lze zastavit ve stanoveném rozsahu

a) po dobu, po kterou se zúčastněná osoba zdržuje mimo území členského státu, kromě případu, a to za stanovených podmínek, kdy jde o příspěvkové dávky;

b) po dobu, po kterou je zúčastněná osoba vydržována z veřejných prostředků nebo na účet zařízení nebo služby sociálního zabezpečení;

c) pokusila-li se zúčastněná osoba získat dávku podvodem;

d) byla-li sociální událost vyvolána trestným činem, kterého se dopustila zúčastněná osoba;

e) byla-li sociální událost úmyslně vyvolána hrubým zaviněním zúčastněné osoby;

f) opomene-li zúčastněná osoba bez vážných důvodů použít lékařských nebo rehabilitačních služeb, které jsou jí k dispozici, anebo nedbá-li pravidel stanovených pro ověření existence nebo trvání sociální události nebo upravující chování příjemců dávek; a

g) pokud jde o pozůstalostní dávku, po dobu, po kterou vdova žije s mužem jako jeho družka.

2. Část jinak náležících dávek bude vyplácena osobám, které jsou závislé na zúčastněné osobě, ve stanovených případech a ve stanoveném rozsahu.

Článek 33

1. Má-li nebo měla-li by jinak chráněná osoba současně nárok na různé dávky invalidní, starobní nebo pozůstalostní, mohou být tyto dávky kráceny za stanovených podmínek a ve stanoveném rozsahu; chráněná osoba obdrží v úhrnu alespoň tolik, kolik činí nejvýhodnější dávky.

2. Má-li nebo měla-li by jinak chráněná osoba nárok na dávku stanovenou v této úmluvě a dostává-li jinou peněžitou dávku sociálního zabezpečení za tutéž sociální událost, s výjimkou rodinných přídavků, mohou být dávky podle této úmluvy kráceny nebo zastaveny za stanovených podmínek a ve stanoveném rozsahu pod podmínkou, že část dávek, která je krácena nebo zastavena, nepřesahuje druhou dávku.

Článek 34

1. Každý žadatel musí mít právo odvolat se při odepření dávky nebo ve sporu o druh anebo výši dávky.

2. Bude stanoveno řízení umožňující žadateli v daném případě, aby jej zastupovala kvalifikovaná osoba, kterou si zvolil, nebo představitel organizace zastupující chráněné osoby, nebo mu poskytla pomoc.

Článek 35

1. Každý členský stát převezme všeobecnou odpovědnost za náležité poskytování dávek poskytovaných podle této úmluvy a učiní veškerá opatření potřebná k tomu účelu.

2. Členský stát přejímá všeobecnou odpovědnost za dobrou správu zařízení a služeb, které spolupůsobí při provádění této úmluvy.

Článek 36

Není-li správa svěřena instituci, která je pod dozorem veřejných orgánů, nebo státnímu úřadu, který odpovídá zákonodárnému sboru, musí se za stanovených podmínek zúčastnit správy zástupci chráněných osob; vnitrostátní zákonodárství může též stanovit účast zástupců zaměstnavatelů a veřejných orgánů.

## ČÁST VII.

## RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Každý členský stát, jehož zákonodárství zabezpečuje zaměstnance, může v potřebném rozsahu vyjmout z provádění této úmluvy:

a) osoby vykonávající příležitostné práce;

b) členy zaměstnavatelovy rodiny žijící s ním, pokud pro něj pracují;

c) jiné skupiny zaměstnanců, jejichž počet nesmí přesáhnout 10 % všech jiných zaměstnanců kromě těch, kteří jsou vyňati podle písmen a) a b) tohoto článku.

Článek 38

1. Každý členský stát, jehož zákonodárství zabezpečuje zaměstnance, může v prohlášení připojeném k ratifikaci přechodně vymout z provádění této úmluvy zaměstnance zemědělského sektoru, kteří ještě nejsou chráněni jeho zákonodárstvím v době ratifikace.

2. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy předkládaných podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce, v jakém rozsahu provedl nebo hodlá provést ustanovení této úmluvy, pokud jde o zaměstnance zemědělského sektoru, a jakýkoli pokrok při použití této úmluvy na takové zaměstance, nebo nedošlo-li ke změnám, jež by bylo třeba oznámit, poskytne veškerá příslušná vysvětlení.

3. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, zvýší počet chráněných zaměstnanců v zemědělském sektoru v takovém rozsahu a tak rychle, jak to dovolují okolnosti.

Článek 39

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, může v prohlášení připojeném k ratifikaci vyjmout z provádění této úmluvy:

a) námořníky, včetně námořních rybářů,

b) veřejné zaměstnance,

jsou-li tyto skupiny zabezpečeny zvláštními soustavami, které vcelku poskytují dávky rovnající se alespoň dávkám stanoveným touto úmluvou.

2. Je-li v platnosti prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, může členský stát vyjmout osoby náležící do skupiny nebo do skupin vyňatých z provádění této úmluvy z počtu osob, k nimž se přihlíží při výpočtu procent stanovených

v odstavci 1, písm. b) a v odstavci 2, písm. b) článku 9;
v odstavci 1, písm. b) a v odstavci 2, písm. b) článku 16;
v odstavci 1, písm. b) a v odstavci 2, písm. b) článku 22;
a v písmeně c) článku 37.

3. Každý členský stát, který učinil prohlášení podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, může později oznámit generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, že přijímá závazky z této úmluvy pro skupinu nebo pro skupiny vyňaté při ratifikaci.

Článek 40

Má-li chráněná osoba podle vnitrostátního zákonodárství nárok v případě smrti živitele rodiny na jinou periodickou dávku, než jsou pozůstalostní dávky, mohou být takové periodické dávky považovány za pozůstalostní dávky pro účely provádění této úmluvy.

Článek 41

1. Členský stát, který

a) přijal závazky podle této úmluvy pro části II, III a IV; a

b) zabezpečuje procento ekonomicky činného obyvatelstva alespoň o 10 % vyšší, než je procento požadované v článku 9, odst. 1, písm. b), v článku 16, odst. 1, písm. b) a v článku 22, odst. 1, písm. b) nebo plní článek 9, odst. 1 , písm. c), článek 16, odst. 1, písm. c) a článek 22, odst. 1, písm. c); a

c) zajišťuje alespoň u dvou ze sociálních událostí uvedených v částech II, III a IV dávky částkou odpovídající procentu alespoň o pět jednotek vyššímu, než jsou procenta uvedená v tabulce připojené k části V,

může použít ustanovení následujícího odstavce.

2. Takový členský stát může:

a) nahradit pro účely článku 11, odst. 2, písm. b) a článku 24, odst. 2, písm. b) tam udanou dobu tří let dobou pěti let;

b) určit poživatele pozůstalostních dávek způsobem, který se liší od způsobu požadovaného v článku 21, který však zabezpečuje, že celkový počet poživatelů není nižší než počet poživatelů, který by vyplýval z provádění článku 21.

3. Každý členský stát, který použil ustanovení odstavce 2 tohoto článku, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy předkládaných podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce stav svého zákonodárství a praxe, pokud jde o záležitosti, o nichž pojednává zmíněný odstavec, a pokrok, jehož bylo dosaženo k úplnému provádění ustanovení této úmluvy.

Článek 42

1. Každý členský stát, který

a) přijal závazky podle této úmluvy pro části II, III a IV; a

b) zabezpečuje procento hospodářsky činného obyvatelstva alespoň o 10 % vyšší, než je procento požadované v článku 9, odst. 1, písm. b), v článku 16, odst. 1, písm. b) a v článku 22, odst. 1, písm. b) nebo plní článek 9, odst. 1, písm. c), článek 16, odst. 1, písm. c) a článek 22, odst. 1, písm. c),

může upustit od plnění některých ustanovení částí II, III a IV pod podmínkou, že celková částka dávek vyplácených podle příslušné části se bude rovnat alespoň 110 % celkové částky, k níž by se dospělo při provádění všech ustanovení oné části.

2. Každý členský stát, který použil takových výjimek, uvede ve zprávách o provádění této úmluvy předkládaných podle článku 22 ústavy Mezinárodní organizace práce stav svého zákonodárství a praxe, pokud jde o tyto výjimky, a pokrok, jehož bylo dosaženo k úplnému provádění ustanovení této úmluvy.

Článek 43

Tato úmluva se nevztahuje na

a) sociální události, které nastaly dříve, než nabyla účinnosti příslušná část úmluvy pro zúčastněný členský stát;

b) dávky poskytované v důsledku sociálních událostí, které nastaly, když již příslušná část úmluvy nabyla účinnosti pro zúčastněný členský stát, pokud nároky na tyto dávky pocházejí z doby před zmíněným dnem počátku účinnosti.

Článek 44

1. Tato úmluva mění za podmínek stanovených v tomto článku
Úmluvu o starobním pojištění (průmysl atd.), 1933,
Úmluvu o starobním pojištění (zemědělství), 1933,
Úmluvu o invalidním pojištění (průmysl atd.), 1933,
Úmluvu o invalidním pojištění (zemědělství), 1933,
Úmluvu o pozůstalostním pojištění (průmysl atd.), 1933, a
Úmluvu o pozůstalostním pojištění (zemědělství), 1933.

2. Právní účinnost přijetí závazků podle této úmluvy členským státem, který je vázán jednou nebo několika ze změněných úmluv, bude, až tato úmluva nabude účinnosti, pro tento členský stát následující:

a) přijetí závazků části II této úmluvy způsobí ipso iure okamžitou výpověď Úmluvy o invalidním pojištění (průmysl atd.), 1933, a Úmluvy o invalidním pojištění (zemědělství), 1933;

b) přijetí závazků části III této úmluvy způsobí ipso iure okamžitou výpověď Úmluvy o starobním pojištění (průmysl atd.), 1933, a Úmluvy o starobním pojištění (zemědělství), 1933;

c) přijetí závazků části IV této úmluvy způsobí ipso iure okamžitou výpověď Úmluvy o pozůstalostním pojištění (průmysl atd.), 1933, a Úmluvy o pozůstalostním pojištění (zemědělství), 1933.

Článek 45

1. Podle ustanovení článku 75 Úmluvy o sociálním zabezpečení (minimální norma), 1952, se přestanou následující části zmíněné úmluvy a její příslušná ustanovení v ostatních částech vztahovat na každý členský

stát, který ratifikoval tuto úmluvu, a to dnem, kdy tato úmluva nabude pro tento členský stát účinnosti a není v platnosti žádné prohlášení podle článku 38:

a) část IX, přijal-li členský stát závazky z části II této úmluvy;
b) část V, přijal-li členský stát závazky z části III této úmluvy;
c) část X, přijal-li členský stát závazky z části IV této úmluvy.

2. Není-li v platnosti prohlášení podle článku 38, bude se pro účely článku 2 úmluvy o sociálním zabezpečení (minimální norma), 1952, považovat přijetí závazků této úmluvy za přijetí závazků následujících částí jmenované úmluvy a jejích příslušných ustanovení v ostatních částech:

a) část IX, přijal-li členský stát závazky z části II této úmluvy;
b) část V, přijal-li členský stát závazky z části III této úmluvy;
c) část X, přijal-li členský stát závazky z čáti IV této úmluvy.

Článek 46

Pokud Konference později přijme úmluvu týkající se jednoho nebo několika předmětů upravených touto úmluvou, ustanovení této úmluvy, jež budou uvedena v nové úmluvě, se přestanou vztahovat na každý členský stát, který ratifikoval novou úmluvu, a to dnem, kdy zmíněná úmluva nabude pro tento členský stát účinnosti.

## ČÁST VIII.
## ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 47

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 48

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zapsána.

Článek 49

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji nebo jednu či několik z částí II až IV vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji nebo jednu či několik z částí II až IV bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 50

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organisace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organisace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 51

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 52

Kdykoli to bude považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revise.

Článek 53

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 49, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 54

Anglické a francouzské znění této úmluvy má stejnou platnost.

Příloha

## Mezinárodní typová odvětvová klasifikace všech ekonomických činností (revidované znění z r. 1968)

### PŘEHLED ÚSEKŮ, ODDÍLŮ A TŘÍD

Oddíl Třída

**Úsek 1: Zemědělství, myslivost, lesnictví a rybolov**

11 Zemědělství a myslivost
- 111 Rostlinná a živočišná výroba
- 112 Služby a práce pro zemědělství
- 113 Lov, odchyt a pěstování zvěře

12 Lesnictví a těžba dřeva
- 121 Lesnictví (pěstování lesa)
- 122 Těžba dřeva

13 130 Rybolov

**Úsek 2: Těžba a dobývání nerostů**

21 210 Těžba uhlí
22 220 Těžba ropy a zemního plynu
23 230 Těžba kovových rud
29 290 Těžba a dobývání ostatních nerostů

**Úsek 3: Zpracovatelský průmysl**

31 Výroba potravin, nápojů a tabáku
- 311-312 Výroba potravin
- 313 Výroba nápojů
- 314 Tabáková výroba

32 Textilní, oděvní a kožedělný průmysl
- 321 Textilní výroba
- 322 Výroba oděvů kromě obuvi
- 323 Výroba usní, kožených a kožešinových výrobků a výrobků z materiálů nahrazujících kůži a kožešiny kromě obuvi a oděvů
- 324 Výroba obuvi kromě celopryžové vyráběné vulkanisací a tvářením a obuvi z plastických hmot

33 Výrobky ze dřeva včetně nábytku
- 331 Výrobky ze dřeva a z korku kromě nábytku
- 332 Výroba nábytku a bytového vybavení kromě kovového

34 Výroba papíru a výrobků z papíru, polygrafie a nakladatelská činnost
- 341 Výroba papíru a výrobků z papíru
- 342 Polygrafie, nakladatelská činnost a příbuzné činnosti

35 Výroba chemikálií a výrobků z ropy, z uhlí, z pryže a z plastických hmot
- 351 Výroba průmyslových chemikálií
- 352 Výroba ostatních chemických výrobků
- 353 Rafinerie ropy
- 354 Výroba různých výrobků z ropy a uhlí
- 355 Výroba gumárenská
- 356 Výroba jinde nezařazených výrobků z plastických hmot

36 Zpracování nekovových nerostů kromě výrobků z ropy a z uhlí
- 361 Výroba hrnčířská, výroba porcelánu a keramiky
- 362 Výroba skla a skleněných výrobků
- 369 Výroba z ostatních nekovových nerostů

37 Hutnictví kovů
- 371 Hutnictví železa a oceli
- 372 Hutnictví neželezných kovů

38 Výroba kovodělná a strojírenská
- 381 Kovodělná výroba kromě výroby strojů a zařízení
- 382 Strojírenská výroba kromě elektrotechniky
- 383 Výroba elektrických strojů, přístrojů a součástí
- 384 Výroba dopravních prostředků
- 385 Výroba odborného a vědeckého zařízení a přístrojů jinde nezařazených a fotografických a optických přístrojů

39 390 Ostatní zpracovatelský průmysl

**Úsek 4: Výroba elektřiny, plynu a vody**

41 410 Výroba elektřiny, plynu a páry
42 420 Vodárny a zásobování vodou

**Úsek 5: Stavebnictví**

50 500 Stavebnictví

**Úsek 6: Velkoobchod, maloobchod, restaurace a hotely**

61 610 Velkoobchod
62 620 Maloobchod
63 Restaurace a hotely
- 631 Restaurace, kavárny a ostatní závody pro stravování a občerstvení
- 632 Hotely, noclehárny, tábory a jiná ubytovací zařízení

**Úsek 7: Doprava, skladové hospodářství a spoje**

71 Doprava a skladovací služby
- 711 Pozemní doprava
- 712 Vodní doprava
- 713 Letecká doprava
- 719 Přidružené dopravní služby

72 720 Spoje

**Úsek 8: Peněžnictví, pojišťovnictví, reality a obchodní služby**

81 810 Finanční instituce

| | | |
|---|---|---|
| 82 | 820 | Pojišťovnictví |
| 83 | | Reality a obchodní služby |
| | 831 | Reality |
| | 832 | Obchodní služby (služby pro podnikatelskou sféru) kromě pronájmu strojů a zařízení |
| | 833 | Pronájem a půjčování strojů a zařízení |

**Úsek 9: Veřejná správa, sociální a osobní služby**

| | | |
|---|---|---|
| 91 | 910 | Veřejná správa a obrana |
| 92 | 920 | Služby sanitární povahy, ochrana prostředí apod. |
| 93 | | Sociální a podobné služby pro společnost |
| | 931 | Školství a vzdělání |
| | 932 | Výzkumné a vědecké ústavy |
| | 933 | Lékařské, zubolékařské a ostatní zdravotnické služby a veterinární služby |
| | 934 | Sociálně charitativní služby |
| | 935 | Podnikatelské, odborné, stavovské a odborové organisace |
| | 939 | Ostatní sociální a veřejné služby |
| 94 | | Služby pro rekreaci, odpočinek a kulturu |
| | 941 | Kinematografie a ostatní služby pro zábavu |
| | 942 | Knihovny, musea, botanické a zoologické zahrady a jiné kulturní činnosti jinde nezařazené |
| | 949 | Zábavní a rekreační služby jinde nezařazené |
| 95 | | Služby osobní a služby pro domácnost |
| | 951 | Opravárenské služby jinde nezařazené |
| | 952 | Prádelny, čistírny a barvírny |
| | 953 | Služby pro domácnost |
| | 959 | Různé osobní služby |
| 96 | 960 | Mezinárodní organisace a jiné exteritoriální instituce |

**Úsek 0: Činnosti nedostatečně definované (jinde nezařazené)**

| | | |
|---|---|---|
| 00 | 000 | Činnosti nedostatečně definované (jinde nezařazené) |

## OPATŘENÍ
## FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a § 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, ve znění zákona č. 107/1990 Sb., **opatření** č. j. XIII/1 - 22 300/91 ze dne 24. 9. 1991, **kterým stanovilo VII. změny a doplňky Sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1991.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. října 1991. Bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji a v Cenovém věstníku.

Do opatření lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvu financí České republiky, ministerstvu financí Slovenské republiky a na všech finančních a daňových ředitelstvích a úřadech.

**Vydavatel:** Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrovova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.